

7

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Υπό

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΔΙΑΡΟΦΟΥΔΟΥ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

7

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΧΡΕΙΑΣ

ΥΠΟ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΔΙΑΡΧΟΥΔΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 1976

Copyright 1976

Κέντρου Προγραμματισμοῦ καί Οἰκονομικῶν Ἑρευνῶν
Ἰπποκράτους 22 - Ἀθῆναι

Αἱ "Ἑρευνητικά Ἔργασια" τοῦ ΚΕΠΕ εἶναι προϊόν ἐρεύνης εἰς προκαταρκτικόν ἢ προκεχωρημένον στάδιον, τά ἀποτελέσματα ἢ αἱ διαπιστώσεις τῶν ὁποίων εἶναι προσωρινοῦ χαρακτῆρος. Ὡς ἐκ τούτου οἰαδήποτε ἀναφορά εἰς τὰς ἐργασίας αὐτάς πρέπει νά γίνεται μόνον κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως. Ὡς συμβαίνει καί μέ ὅλας τὰς ἄλλας ἐκδόσεις τοῦ Ὁργανισμοῦ γινῶμαι καί κρίσεις ἐκφραζόμεναι εἰς τήν παροῦσαν ἔκδοσιν εἶναι τῶν συγγραφέων καί δέν ἀντιπροσωπεύουν ἀναγκάως ἀντιστοίχους ἀπόψεις τοῦ ΚΕΠΕ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΣΥΝΟΨΙΣ	5
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	8
1.1. Τό πρόβλημα τῆς ἀξιολογήσεως τῶν ἱατρικῶν πράξεων	8
1.2. Τό πρόβλημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελουμένων πράξεων	11
2. ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ	15
2.1. Περιγραφή τοῦ γαλλικοῦ συστήματος	15
2.2. Αἱ ἀμοιβαί τῶν πράξεων κατὰ τὴν γαλλικὴν καὶ ἐλληνικὴν ἀξιολόγησιν	18
3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ	24
Ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου ἀμοιβῶν καὶ τῆς δαπάνης δι' ἱατρικᾶς ὑπηρεσίας κατὰ εἰδικότητα	24
4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	29
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α: Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ	32
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β: ΠΙΝΑΚΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ	42
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ: ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ	51

ΠΙΝΑΚΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Σελίς

2.1. 'Αξιολόγησις χαρακτηριστικῶν πράξεων	19
3.1. Οίκονομικαί ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν συνολικῶν ἀμοιβῶν κατὰ εἰδικότητα	26

ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

A.1. Χαρακτηριστικαί πράξεις γαλλικῆς καὶ ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως	39
B.1. Πράξεις ἀκτινογραφίας - κωδικόν στοιχεῖον: B	43
B.2. 'Εργαστηριακαί ἐξετάσεις - κωδικόν στοιχεῖον: B	44
B.3. Πράξεις μικρᾶς χειρουργικῆς - κωδικόν στοιχεῖον PC	45
B.4. Πράξεις χειρουργικῆς - κωδικόν στοιχεῖον: K	46
B.5. Πράξεις ούρολογίας - κωδικόν στοιχεῖον: K	47
B.6. Πράξεις ὠτορινολαρυγγολογίας - κωδικόν στοιχεῖον: K	48
B.7. Πράξεις γυναικολογίας - κωδικόν στοιχεῖον: K	49
B.8. Πράξεις ὀφθαλμολογίας - κωδικόν στοιχεῖον: K	50
Γ.1. Πράξεις χειρουργικῆς - ἐναλλακτικὴ ἀξιολόγησις	52
Γ.2. Πράξεις ούρολογίας - ἐναλλακτικὴ ἀξιολόγησις	53
Γ.3. Πράξεις ὠτορινολαρυγγολογίας - ἐναλλακτικὴ ἀξιολόγησις	54
Γ.4. Πράξεις γυναικολογίας - ἐναλλακτικὴ ἀξιολόγησις	55
Γ.5. Πράξεις ὀφθαλμολογίας - ἐναλλακτικὴ ἀξιολόγησις	56

ΣΥΝΟΨΙΣ

Ἡ ἐν Ἑλλάδι καταβαλλομένη προσπάθεια ἐπαναξιολογήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκτελουμένων ἱατρικῶν πράξεων ἔχει μέχρι στιγμῆς καταλήξει εἰς τὴν πιθανὴν υἱοθέτησιν τοῦ γαλλικοῦ προτύπου ἀξιολογήσεως ὡς τοῦ πλέον ἐνδεδειγμένου. Ὑφίστανται ὅμως ὠρισμένα τεχνικὰ προβλήματα, ἥτοι ὁ ὑπολογισμὸς τῶν τιμῶν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως εἰς δραχμὰς καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν τυχόν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ γαλλικοῦ προτύπου. Διὰ τὴν διερεύνησιν τῶν δύο αὐτῶν προβλημάτων ἐζητήθη ἡ συνδρομὴ τοῦ ΚΕΠΕ, ἀντιπροσωπεύει δέ ἡ παροῦσα ἐργασία μίαν πρώτην προσπάθειαν ἀνταποκρίσεως.

Τό θέμα τό ὅποῖον πραγματεύεται ἡ παροῦσα ἐργασία εἶναι ἡ ἐπαναξιολόγησις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελουμένων ἱατρικῶν πράξεων διὰ τῆς υἱοθετήσεως τοῦ γαλλικοῦ προτύπου ἀξιολογήσεως. Κατὰ πρῶτον λόγον προτείνεται μέθοδος μετατροπῆς τοῦ γαλλικοῦ συστήματος κωδικῶν στοιχείων καὶ ἀριθμητικῶν συντελεστῶν εἰς σύστημα τιμῶν εἰς δραχμὰς. Κατὰ τὴν μετατροπὴν τῶν τιμῶν τοῦ γαλλικοῦ προτύπου, τό γενικὸν ἐπίπεδον ἀμοιβῶν διατηρεῖται εἰς τό ἐπίπεδον τῶν ἐλληνικῶν ἀμοιβῶν τοῦ 1958. Ἐπιτυγχάνεται οὕτω ἡ δυνατότης συγκρίσεως τῶν δύο ἀξιολογήσεων ἐπὶ τῇ βάσει κοινῆς μονάδος μετρήσεως καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον.

Διὰ τὰς πράξεις αὐτάς οἱ ὑπολογισμοὶ φανερώνουν, ὅτι αἱ σχετικαὶ τιμαὶ τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως διαφέρουν σημαντικῶς τῶν ἐλληνικῶν τιμῶν τοῦ 1958. Τό μέγεθος δέ καὶ ἡ ἑκτασις τῶν διαφορῶν αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εἰδικότητος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουν αἱ διάφοροι πράξεις.

Διὰ πράξεις αἱ ὁποῖαι ἐτιμολογήθησαν ἐν Ἑλλάδι διὰ διοικητικῶν πράξεων μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν τοῦ 1958, ὡς καὶ διὰ πράξεις αἱ ὁποῖαι περιέχονται μὲν εἰς τὴν γαλλικὴν ὀνοματολογίαν, ἀλλὰ δὲν ἔχουν εἰσέτι τιμολογηθῇ ἐν Ἑλλάδι, προτείνεται διαφορετικὸς τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν τιμῶν.

Γίνεται επίσης προσπάθεια έξερευνήσεως τών οίκονομικών συνεπειών τής εφαρμογής τής γαλλικής αξιολογήσεως έν 'Ελλάδι επί τής συνολικής δαπάνης δι' άμοιβάς τών μετά τοϋ Δημοσίου συμβεβλημένων ίατρών. 'Η έλλειψις στοιχείων συχνότητος έκτελέσεως τών διαφόρων πράξεων καθιστά τοϋτο άδύνατον προκειμένου περί πράξεων άκτινολογίας, έργαστηριακών έξετάσεων, πράξεων μικρās χειρουργικής καί περί ίατρικών έπισκέψεων. Διά τās πράξεις χειρουργικής ή ώρισμένων ειδικοτήτων όμως, αί όποίαι καλύπτουν καί τό κύριον μέρος τής όνοματολογίας, παρατηρήθησαν σημαντικές άνακατατάξεις. Τοϋτο σημαίνει ότι, είς τιμάς 1958, πιθανόν νά μειωθούν αί δαπάναι διά πράξεις χειρουργικής καί γυναικολογίας καί νά αύξηθούν διά πράξεις ώτορινολαρυγγολογίας, ούρολογίας καί όφθαλμολογίας. Δυστυχώς, λόγω έλλείψεως καί πάλιν στοιχείων συχνότητος έκτελέσεως τών διαφόρων πράξεων, δέν είναι δυνατή ή άκριβής εκτίμησις τών επιπτώσεων επί τής δαπάνης κατά ειδικότητα καί επί τής συνολικής δαπάνης δι' ίατρικάς υπηρεσίας έν γένει.

Ός προς τήν χρησιμοποιηθεΐσαν μεθοδολογίαν καί προς πρόληψιν παρανοήσεων θά πρέπει νά τονισθῇ ότι ή παρούσα έργασία δέν υπεισέρχεται διόλου είς τό θέμα τοϋ άπολύτου ύφους τών άμοιβών. Αί προκύπτουσαι τιμαί αντιπροσωπεύουν είς τήν ούσίαν τό ύφος είς τό όποϊον θά έπρεπε νά έχουν καθορισθῇ αί τιμαί τοϋ πίνакος τοϋ 1958 εάν κατά τήν σύνταξίν του είχον χρησιμοποιηθῇ αί σχετικές αξίαι τών πράξεων ως καθορίζονται υπό τοϋ γαλλικοϋ προτύπου. Τό πραγματικόν ύφος είς τό όποϊον πρέπει νά εύρίσκωνται σήμερα τά επίπεδα άμοιβών τών ίατρών δέν προκύπτει εκ τής γαλλικής αξιολογήσεως καί εκφεύγει τών άρμοδιοτήτων τής παρούσης έργασίας, ή όποία ασχολεΐται μόνον μέ τās σχετικές τιμάς τών διαφόρων ίατρικών πράξεων.

'Η χρησιμότης τής έργασίας είς τό παρόν στάδιον έγκειται είς τό ότι παρέχει μίαν θεωρητικώς όρθήν μεθοδολογίαν βάσει τής όποίας ή γαλλική αξιολόγησις δύναται εύκόλως νά εφαρμοσθῇ έν 'Ελλάδι. 'Επιπροσθέτως παρέχει αρκετά σαφείς

ένδειξεις ὡς πρὸς τὰς πιθανὰς ἐξελίξεις τῶν δαπανῶν διὰ τὰς πράξεις ὠρισμένων ἐκ τῶν κυριωτέρων ἱατρικῶν εἰδικοτήτων.

Ἡ συμπλήρωσις, εἰς δεύτερον στάδιον, τῆς παρούσης ἐργασίας βάσει διαδικασιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκτίθενται κατωτέρω, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εὐκόλως καὶ ταχέως μέ βάσιν τὴν προτεινομένην μεθοδολογίαν καὶ ἀφοῦ προηγουμένως συλλεγοῦν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Τό πρόβλημα τῆς ἀξιολογήσεως τῶν ἱατρικῶν πράξεων

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς παραδοσιακῆς ἐλευθέρως ἀσκήσεως τῆς ἱατρικῆς ὁ τρόπος ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ βασίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπ' εὐθείας συμφωνίας ἱατροῦ καὶ πάσχοντος. Εἰς τὴν πρᾶξιν ὅμως ὁ ἱατρός εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καθορίζει τὴν ἀμοιβήν, διότι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀξιολογήσῃ τὴν παρασχεθεσομένην ὑπηρεσίαν, ἐνῶ ὁ πελάτης του ἀπλῶς τὴν ἀποδέχεται. Προϋποθέτει συνεπῶς ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπ' εὐθείας συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τὴν καταβολὴν "κατὰ πρᾶξιν ἀμοιβῆς" βάσει τῆς παρασχεθεσομένης ὑπηρεσίας¹, ὡς καὶ τὴν μὴ παρέμβασιν τρίτου φορέως εἰς τὴν ἐν λόγω διαδικασίαν.

Αἱ ὡς ἄνω συνθῆκαι ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἀναφέρονται μᾶλλον εἰς τὰς κοινωνικοοικονομικὰς συνθήκας τοῦ 19ου αἰῶνος καὶ ἀνταναντιοῦν τὴν τότε κατάστασιν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. "Ἐκτοτε, αἱ ἐπελθοῦσαι σημαντικαὶ μεταβολαί, καὶ κυρίως ἡ συλλογικὴ κάλυψις τῶν ἀναγκῶν ὑγείας καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ πρόοδοι τῆς ἱατρικῆς, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς συνέπειαν τὴν σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ κόστους περιθάψεως, ἐπέφερον οὐσιώδεις μεταβολὰς εἰς τὸν τρόπον ἀμοιβῆς τῶν ἱατρῶν ἢ καὶ τὴν ὑποκατάστασιν των διὰ παγίας ἀμοιβῆς, μισθοῦ, ἢ παγίου ποσοῦ κατὰ κεφαλὴν ἡσφαλισμένου.

Αἱ μέθοδοι καθορισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἱατρῶν, ὡς καὶ τό ὕψος τῶν ἀμοιβῶν ἀπασχολοῦν σοβαρῶς τοὺς ἀρμοδίους παράγοντας εἰς τὰς διαφόρους χώρας λόγω τῶν σημαντικῶν ἐπιπτώσεων τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἔχουν αὗται ἐπὶ τῆς ἱκανοποιητικῆς λειτουργίας τῶν συστημάτων περιθάψεως. Ἡ υἱοθέτησις ὑπὸ τῶν διαφορῶν χωρῶν μιᾶς τῶν ὡς ἄνω μεθόδων εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἐν λόγω προβληματισμοῦ, τῆς ἐμμονῆς τῶν ἱατρῶν εἰς τὰς παραδοσιακὰς ἀρχάς, ὡς καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς των θέσεως καὶ τῶν πιέσεων τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀσκήσουν.

1. Remuneration a l' acte (fee-for-service).

Εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἀνά τόν κόσμον συστήματα συλλογικῆς καλύψεως τῶν ἀναγκῶν περιθάλψεως εἰς τὰ ὅποια διατηρεῖται εἰσέτι ἡ κατά πρᾶξιν ἀμοιβή τῶν ἱατρῶν, ἡ ἀσφάλις λαμβάνει τήν μορφήν τῆς ἀποδόσεως δαπάνης εἰς τόν ἡσφαλισμένον (ὁ προσφεύγων εἰς τόν ἱατρόν καταβάλλει τήν ἀμοιβήν διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας καί ἀπευθύνεται ἀκολούθως εἰς τόν ἀσφαλιστικόν φορέα εἰς τόν ὅποιον ὑπάγεται δι' ἀπόδοσιν δαπάνης) ὡς εἰς τήν Γαλλίαν καί τό Βέλγιον, ἢ τήν μορφήν τῆς ἀμέσου καταβολῆς τῆς δαπάνης εἰς τόν ἱατρόν ὑπό τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως ἢ τοῦ ἱατρικοῦ συλλόγου, ὡς εἰς τήν Γερμανίαν. Προκειμένου δέ νά ἐπιτευχθῇ ἡ περικοπή τῆς δαπάνης περιθάλψεως εἰς τὰ πλαίσια τῶν ὑφισταμένων πόρων, ἐπειδή ἡ ὡς ἄνω μέθοδος ἀμοιβῆς τῶν ἱατρῶν ἐνθαρρύνει ἐνίοτε τήν ἄνοδον τῶν τιμῶν καί τήν χρησιμοποίησιν τῶν ὑπηρεσιῶν πέραν τῶν ὁρίων τῶν καθοριζομένων ὑπό τῆς ἱατρικῆς δεοντολογίας, λόγῳ τῆς ἀμέσου σχέσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν ἱατρῶν καί τῶν παρεχομένων ὑπό τούτων ὑπηρεσιῶν, οἱ ἀσφαλιστικοί φορεῖς ὑποχρεοῦνται νά λαμβάνουν διάφορα διοικητικά μέτρα. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν ἀμοιβήν τῶν ἱατρῶν ἄλλοτε καθορίζεται πάλιον ποσόν τό ὅποιον ἀποδίδεται δι' ἐκάστην πρᾶξιν, ἀνεξαρτήτως τῆς πράγματι καταβληθείσης ἀμοιβῆς, μέ συνέπειαν τήν ἀνεπαρκῆ κάλυψιν τῆς δαπάνης, ἄλλοτε δέ αἱ ἀμοιβαί καθορίζονται κατόπιν παρεμβάσεως τοῦ κράτους ἢ συμφωνίας μετά τῶν ἱατρικῶν συλλόγων, ὡς εἰς τήν Γαλλίαν καί τό Βέλγιον, καταργουμένης ὅμως οὕτω τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπ' εὐθείας συμφωνίας ἱατροῦ καί πάσχοντος.

Διὰ τήν ἱκανοποιητικὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς κατά πρᾶξιν ἀμοιβῆς τῶν ἱατρῶν ἀπαιτεῖται ἡ ρύθμισις θεμάτων τεχνικῆς φύσεως ὡς εἶναι ἡ ἀξιολόγησις τῶν πράξεων καί ἡ κοστολόγησίς των. Πρὸς τοῦτο καταρτίζεται ὀνοματολογία τῶν πράξεων - πῖναξ τῶν ἱατρικῶν πράξεων καθ' ὁμάδα εἰδικότητων - ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὰς γνωστὰς ἱατρικὰς πράξεις καί τήν σχετικὴν ἀξιολόγησιν των βάσει συντελεστῶν ἢ βάσει τοῦ ὕψους τῆς ἀμοιβῆς των. Ἡ κατάρτισις ὀνοματολογίας ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποτελεῖ ἔργον δυσχερές, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀπαιτεῖται προσπάθεια διὰ τήν ἀνα-

θεώρησίν της κατὰ διαστήματα οὕτως ὥστε νά ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἐκάστοτε ὑφισταμένους ἀνάγκας καί τήν ταχεῖαν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης καί τῆς τεχνικῆς. "Αλλως ἡ ὀνοματολογία συντόμως καθίσταται ἐλλιπής, δέν περιέχει δηλαδή τὰς πράξεις αἱ ὁποῖαι ἀνταναιλοῦν τὰς προσφάτους ἐπιτεύξεις τῆς ἐπιστήμης, ἐξέλιξις ἡ ὁποία ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς ποιότητος τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως.

Ἡ σχετική στάθμισις μιᾶς πράξεως, ἥτοι ἡ ἀξιολόγησις της ἐν σχέσει πρὸς ἄλλας, εἶναι λίαν δυσχερής. Ἡ ἀξιολόγησις βασίζεται κυρίως εἰς τόν ἀπαιτούμενον χρόνον καί τόν βαθμόν δυσκολίας ἐκάστης πράξεως. Εἶναι δέ λίαν δυσχερής ἡ ἐξεύρεσις ἀπολύτως ἐνηρμονισμένης καί ἰσοβαροῦς σταθμίσεως, λόγῳ τῆς δυσχερείας ἐξεύρεσεως μονάδος διὰ τήν μέτρησιν τῆς ἀπαιτουμένης προσπάθειας δι' ἐκάστην πρᾶξιν. Ἡ ἀξιολόγησις π.χ. τῶν χειρουργικῶν πράξεων συναρτᾶται πρὸς τόν ἀπαιτούμενον χρόνον, πλὴν ὅμως ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τινας χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις μειοῦται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τόν βαθμόν ἐμπειρίας τοῦ ἱατροῦ, τήν βελτίωσιν τῆς τεχνικῆς καί τόν συντονισμόν τῆς ὁμάδος τῶν ὑπευθύνων διὰ τήν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπεμβάσεως.

Ἐπισημαίνεται, ὅτι ἡ ἀξιολόγησις τῶν πράξεων ἀσκεῖ οὐσιώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ποιότητος τῆς παρεχομένης περιθάλψεως καί ὥς ἐκ τούτου εἶναι σημαντικά αἱ εὐθύναι τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν τό ἔργον τοῦτο. Ἡ τυχόν ἔλλειψις ἰσοβαροῦς σταθμίσεως δύναται νά ἔχῃ ἐπιπτώσεις ὥς πρὸς τήν ὀρθήν ἐπιλογὴν τῶν ἐκτελουμένων πράξεων διότι δυστυχῶς, πολλάκις τό ὕψος τῆς ἀμοιβῆς μιᾶς πράξεως ἀποτελεῖ τόν ἀποφασιστικόν παράγοντα διὰ τήν ἐπιλογὴν της καί οὐχί ἡ ἀποτελεσματικότης της διὰ διάγνωσιν ἢ θεραπείαν. Ἐχει παρατηρηθῇ ὡσαύτως κατάχρησις ὑπηρεσιῶν ἱατρικῆς περιθάλψεως, τινές τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιβλαβεῖς καί ἄγουν εἰς σπατάλην πόρων (ὑψηλὴ συχνότης ἀμυγδαλαιοτομιῶν, σκωληκοειδεκτομιῶν), ὥς καί εἰς ἀπροθυμίαν παραπομπῆς τοῦ πάσχοντος εἰς ἱατροὺς εἰδικότητων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἱατροῦ. Ἀπαιτεῖται ὥς ἐκ τούτου ὑψηλοῦ βαθμοῦ διοικητικὸς ἔλεγχος πρὸς ἐπίτευξιν ὀρθολογικῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑπηρεσιῶν περιθάλψεως.

1.2. Τό πρόβλημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελουμένων
πράξεων

Ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου ἐγένετο ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου προσπάθεια ἀξιολογήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκτελουμένων πράξεων. Δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν ἱατρικῶν πράξεων καθωρίσθησαν τὸ 1958 αἱ ἀμοιβαὶ ὑπὸ τοῦ "Περὶ Κανονισμοῦ Ἀμοιβῆς Ἱατρικῶν Ἐπισκέψεων καὶ Ἱατροδικαστικῶν Ὑπηρεσιῶν" Βασιλικοῦ Διατάγματος¹. Διὰ διοικητικῶν ἀποφάσεων καθωρίσθησαν ἐν συνεχείᾳ αἱ τιμαὶ καὶ δι' ἄλλας πράξεις μὴ περιληφθείσας εἰς τὸ ἀνωτέρω διάταγμα, ὡς καὶ ὠρισμένοι ἐκ τῶν νεωτέρων ἱατρικῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς. Βάσει δὲ τῶν ὡς ἄνω καθορισθεισῶν τιμῶν ἐγένοντο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν αἱ πληρωμαὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἱατρικῶν πράξεων διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τινων ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν ὑπὸ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἡ κατὰ πρᾶξιν ἀμοιβή τῶν ἱατρῶν ἢ ἡ ἀπόδοσις τῆς δαπάνης εἰς τὸν ἡσφαλισμένον.

Ἡ περιπτωσιακὴ αὕτη τιμολόγησις τῶν πραγματοποιουμένων πράξεων δέν ἐξησφάλισεν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀξιολογήσεως. Περαιτέρω δέ, ἡ ὡς ἄνω ρύθμισις δέν προέβλεφε καμμίαν μεθόδευσιν δι' ἀναπροσαρμογὴν τῶν ἀμοιβῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐκαθελύθησαν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸ ὕψος τοῦ 1958. Μετὰ τὸν πραγματοποιηθέντα πληθωρισμὸν τῶν τελευταίων ἐτῶν, τὸ πρόβλημα τῆς τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀμοιβῶν κατέστη λίαν ἐπιτακτικόν. Αἱ χορηγηθεῖσαι διὰ προσφάτων μέτρων αὐξήσεις², αἱ ὁποῖαι ἀφεώρων εἰς ὠρισμένας ἐκ τῶν ὡς ἄνω πράξεων καὶ εἰς τὰς προβλεπομένας κατωτάτας τιμὰς, δέν ἐκάλυψαν τὴν ἀπαξίωσιν τῶν ἀμοιβῶν τοῦ 1958 λόγῳ τοῦ πληθωρισμοῦ, γεγονός τὸ ὁποῖον ὠδήγησεν, εἰς τινὰς

1. Β.Δ. 23/12/57, Φ.Ε.Κ. 15ον Τεύχος Α 1/2/58.

2. Β.Δ. ὑπ' ἀριθ. 327 τῆς 5/5/73 καὶ Π.Δ. ὑπ' ἀριθ. 315 τῆς 30/4/74.

περιπτώσεις, εἰς τὴν καταγγελίαν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν τῶν συμβάσεων μετὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν φορέων. Ἡ προβλεπομένη ἐξ ἄλλου ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος καὶ τῶν μετέπειτα διοικητικῶν πράξεων κατωτάτη καὶ ἀνωτάτη τιμὴ δι' ἐκάστην πράξιν (Α καὶ Β στήλη), ἰδίᾳ δέ ἡ παρασχεθεῖσα εὐχέρεια εἰς τοὺς ἀσφαλιστικούς φορεῖς διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν¹ διὰ τὴν καταβολὴν μόνον τοῦ 50% τῆς κατωτάτης τιμῆς εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν σημαντικὴν διαφοροποίησιν τῆς ἀμοιβῆς τῆς αὐτῆς πράξεως κατὰ φορέα πληρωμῆς καὶ προεκάλεσεν ἐντόνους διαμαρτυρίας τῶν ἱατρῶν, οἱ ὅποιοι πιέζουν διὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω τὸ πρόβλημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀμοιβῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκτελουμένων ἱατρικῶν πράξεων συνίσταται εἰς τὴν:

- Ἐλλειψὶν ἐνιαίου κειμένου (ὀνοματολογίας) τὸ ὅποῖον νὰ περιλαμβάνῃ ἀπάσας τὰς πράξεις καὶ τὰς ἀμοιβὰς των καθωρισμένας οὕτως ὥστε νὰ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς. Ὡς ἐκ τοῦτου δὲν ἐπετεύχθη ἀντικειμενικὴ ἀξιολόγησις τῶν πράξεων δι' ἀναφορὰς των εἰς μονάδα μετρήσεως ἀναλόγως τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου καὶ τῆς δυσκολίας τῆς πράξεως κατὰ τὰ διεθνή πρότυπα. Οὕτω παρατηροῦνται δυσανάλογοι τιμολογήσεις πράξεων.
- Ἐλλειψὶν συνδέσεως τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ πρὸς ἓνα δείκτην τοῦ κόστους ζωῆς **ἐπὶ** τῇ βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἀνά τακτὰ διαστήματα ὀρθολογικὴ ἀναπροσαρμογὴ τῶν ἀμοιβῶν.
- διαφοροποίησιν τῆς καταβαλλομένης ἀμοιβῆς διὰ τὴν αὐτὴν πράξιν ὑπὸ τῶν διαφόρων φορέων, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τινὲς τῶν φορέων καταβάλλουν τὴν κατωτάτην, ἄλλοι τὴν ἀνωτάτην καὶ ἄλλοι τὸ 50% τῆς κατωτάτης ἀμοιβῆς.

1. Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 15667/313 τῆς 1/4/58.

Πρός επίλυσιν τοῦ ὥς ἄνω, χρονίζοντος ἀπό μακροῦ, προβλήματος κατεβλήθησαν προσπάθειαι ὑπό τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, τό ὅποϊον συνέταξε τό 1970 πίνακα ἱατρικῶν πράξεων καί ἀντιστοιχίαν ἀμοιβῶν τόν ὅποϊον καί ὑπέβαλε εἰς τόν Πανελλήνιον Ἱατρικόν Σύλλογον πρὸς γνωμοδότησιν. Ὁ Π.Ι.Σ. ἀντί γνωμοδοτήσεως ἐπὶ τοῦ ὥς ἄνω πίνακος, μετὰ μακράν μελέτην, ὑπέβαλε πρὸς κρίσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐμπεριστατωμένην ἐργασίαν ὑπό τόν τίτλον "Γενική Ὀνοματολογία καί Ἀξιολόγησις τῶν Ἱατρικῶν Πράξεων", βασιζομένην ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος συστήματος ἀξιολογήσεως καί ἀμοιβῆς τῶν ὑπό τῶν ἱατρῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν εἰς τήν Γαλλίαν, διότι τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς περισσότερον προσηρμοσμένον πρὸς τήν ἐλληνικὴν πραγματικότητα. Ἡ συσταθεῖσα ὑπό τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου ὁμάς ἐργασίας πρὸς μελέτην τῆς ὑποβληθείσης ὑπό τοῦ Π.Ι.Σ. ὀνοματολογίας ἀπεφάνθη ὅτι αὕτη "... ἐμφανίζει πληρότητα καί ἀκρίβειαν εἰς τρόπον ὥστε νά καλύπτονται αἱ ὑφιστάμεναι σήμερον ἀνάγκαι εἰς παροχὰς ἱατρικῶν φροντίδων ἐν Ἑλλάδι ... (καί) ἐπιτυχάνει κατ' ὀρθολογικόν καί ἀντικειμενικόν τρόπον τήν ἀξιολόγησιν. Διὰ τῆς καθιερώσεως συντελεστῶν διὰ τήν τιμολόγησιν τῶν ἱατρικῶν πράξεων καθ' ὁμάδας εἰδικότητων ... ἡ ἐφαρμογή τῆς γαλλικῆς ὀνοματολογίας ἐν Ἑλλάδι θά ἐξουδετερώσῃ τήν παρουσιαζομένην σήμερον δυσανάλογον τιμολόγησιν πολλῶν ἱατρικῶν πράξεων". Πλὴν ὅμως, ἡ ὥς ἄνω ὁμάς ἐπεφυλάχθη ὡς πρὸς τήν δυνατότητα ἀποτιμῆσεως τῶν ἐπὶ μέρους πράξεων, ὡς καί ἐκτιμῆσεως τῶν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς υἱοθετήσεως τοῦ προτεινομένου συστήματος, ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Περιθάλψεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων καί Συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου. Πρὸς κάλυψιν τοῦ ὥς ἄνω προβλήματος ἐζητήθη ἐν συνεχείᾳ ἡ συνδρομή τοῦ ΚΕΠΕ.

Ἡ ἀνά χεῖρας ἐργασία ὡς ἐκ τούτου ἀποσκοπεῖ εἰς τόν ὑπολογισμόν τῶν τιμῶν τῶν πράξεων καί εἰς τήν ἐκτίμησιν τῶν ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς υἱοθετήσεως τοῦ γαλλικοῦ προτύπου πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν δυσαναλόγων τιμολογήσεων ἐν Ἑλλάδι.

Κατωτέρω επιχειρείται ἡ τεκμηρίωσις τῆς διαφοροποιήσεως τῆς ἀξιολογήσεως τῶν πράξεων παρ' ἡμῖν καί ἐν Γαλλίᾳ καί ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀπαιτουμένων ἀναπροσαρμογῶν, ἥτοι τοῦ κόστους ἐπαναξιολογήσεως, ὥστε νά εὐθυγραμμισθῇ ἡ παρ' ἡμῖν ἀξιολόγησις πρός τήν γαλλικήν. Ἐπισημαίνεται ὅτι, διὰ τῆς ἐπαναξιολογήσεως εἰς τιμάς 1958 ἀντιμετωπίζεται μέρος μόνον τοῦ προβλήματος τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀμοιβῶν τῶν ὑπό τῶν ἰατρῶν ἐκτελουμένων πράξεων. Διὰ τήν ὀριστικήν ἐπίλυσιν τοῦ προβλήματος ἀπαιτεῖται προσέτι ἡ τιμαριθμική προσαρμογή τῶν ἀμοιβῶν καί ἡ καθιέρωσις ἐνιαίας τιμῆς διὰ μίαν ἐκάστην πράξιν δι' ὅλους τοὺς ἀσφαλιστικούς φορεῖς. Ἡ λῆψις τῶν ὡς ἄνω μέτρων θά ἔχῃ ὡσάυτως οὐσιώδεις ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ κόστους, ὁ ὑπολογισμός τῶν ὁποίων ὅμως ἐκφεύγει τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς παρούσης ἐργασίας.

2. ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ
ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

2.1. Περιγραφή τοῦ γαλλικοῦ συστήματος

Συμφώνως πρὸς τὸ γαλλικόν σύστημα ὅλαι αἱ ἱατρικαὶ πράξεις ἀνοικτῆς καὶ κλειστῆς περιθάλφews, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πράξεων εἰδικότητων καὶ ἐργαστηριακῶν πράξεων, ἀξιολογοῦνται βάσει ἐνὸς συστήματος ἀριθμητικῶν συντελεστῶν, οἱ ὅποιοι ἐκφράζουν κυρίως τὸν βαθμὸν δυσκολίας καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πράξεων. Οἱ συντελεσταὶ αὗτοί ἀποτελοῦν τὸ βασικόν μέσον προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας μιᾶς πράξεως καί, κατ'ἐπέκτασιν, τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ δι' ἐκάστην πράξιν.

Ἀναλυτικώτερον, τὸ σύστημα λειτουργεῖ ὡς ἐξῆς: Κατ'ἀρχὴν αἱ ἱατρικαὶ πράξεις διαφοροποιοῦνται κατὰ κατηγορίας, π.χ. πράξεις χειρουργικῆς, πράξεις ἀκτινολογίας κ.λπ. Εἰς ἐκάστην κατηγορίαν πράξεων ἐπισυνάπτεται κατόπιν ἑν σχετικόν κωδικόν στοιχεῖον, οὕτως ὥστε ἐκάστη πράξις χειρουργικῆς χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ κωδικοῦ στοιχείου K, ἐκάστη πράξις ἀκτινολογίας διὰ τοῦ στοιχείου R, κ.ο.κ. (βλέπε κατωτέρω). Τέλος, αἱ πράξεις ἀξιολογοῦνται διὰ διαφόρων ἀριθμητικῶν συντελεστῶν οἱ ὅποιοι ἐκφράζουν κυρίως τὸν βαθμὸν δυσκολίας καὶ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐκάστης πράξεως ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἄλλας τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Οὕτω, κατὰ τὸ γαλλικόν σύστημα, ἔχομεν παραδείγματος χάριν τὴν ἐξῆς ἀξιολόγησιν δύο συγκεκριμένων πράξεων.

Πρᾶξις A: "Ἀναίμακτος θεραπεία ἐπιγονατίδος" = K20

Πρᾶξις B: "Χειρουργικὴ θεραπεία τῆς ὑδροκύλης" = K40

Κατ'ἀρχὴν τὸ κωδικόν στοιχεῖον K χαρακτηρίζει ἀμφοτέρας τὰς πράξεις ὡς χειρουργικάς. Ὑπὸ τὴν μορφήν αὐτὴν ὅμως, ἡ ἀνωτέρω ἀξιολόγησις δέν μᾶς δίδει τὴν χρηματικὴν ἀξίαν τῶν πράξεων. Ὑποδηλώνει ἀπλῶς ὅτι ἡ πράξις B εἶναι κατὰ δύο φορές δυσχερεστέρα ἢ πλέον ἀπαιτητικὴ εἰς χρόνον τῆς πράξεως A καί, συνεπῶς,

πρέπει νά αποτιμηθῇ εἰς τήν διπλασίαν τιμήν. Διά νά ὑπολογισθῇ ὅμως ἡ χρηματική ἀξία αὐτῆς πρέπει νά ὑπάρχῃ καί μία συγκεκριμένη τιμή διά τό κωδικόν στοιχείον Κ. Μέ τήν (ὑποθετικήν) τιμήν $K = 20$ δρχ. ἡ ἀξία τῆς πράξεως Α γίνεται 400 δρχ., ἐνῶ τῆς Β γίνεται 800 δραχμάς.

Εἶναι προφανές, συνεπῶς, ὅτι ὁ προσδιορισμός τῆς τιμῆς τοῦ κωδικοῦ στοιχείου ἀποτελεῖ ἓνα πολύ σημαντικόν παράγοντα διά τόν προσδιορισμόν τῆς τελικῆς ἀξίας τῆς πράξεως. Ἐάν μεταβληθῇ δηλαδή ἡ τιμή ἐνός κωδικοῦ κατὰ ἓν ὠρισμένον ποσοστόν, τότε αἱ ἀξίαι ὅλων τῶν πράξεων μεταβάλλονται κατὰ τό αὐτό ποσοστόν. Διά νά μεταβληθῇ ὅμως μόνον ἡ σχετική ἀξία μιᾶς συγκεκριμένης πράξεως ἀρκεῖ νά μεταβληθῇ ὁ ἀριθμητικός συντελεστής, ὁ ὁποῖος τήν χαρακτηρίζει.

Ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, τό γαλλικόν σύστημα ἀξιολογήσεως καλύπτει ὅλας τὰς πράξεις ἀνοικτῆς καί κλειστῆς περιθάλψεως συμπεριλαμβανομένων καί τῶν ἐργαστηριακῶν πράξεων. Λόγῳ τῆς ὑπάρξεως ὅμως σημαντικῶν διαφορῶν μεταξύ διαφόρων κατηγοριῶν πράξεων, τό γαλλικόν σύστημα διαχωρίζει τὰς ἱατρικάς πράξεις εἰς τὰς ἐξῆς δέκα ἑτερογενεῖς ομάδας, αἱ ὁποῖαι καί χαρακτηρίζονται ὑπό δέκα διαφόρων κωδικῶν στοιχείων.

1. C - Ἐπίσκεψις εἰς τό ἱατρεῖον γενικοῦ ἱατροῦ
2. C_S - Ἐπίσκεψις εἰς τό ἱατρεῖον εἰδικοῦ ἱατροῦ (ἐκτός νευροφυχιάτρου)
3. C. NPSY - Ἐπίσκεψις εἰς τό ἱατρεῖον νευροφυχιότρου
4. V - Ἐπίσκεψις εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἀσθενοῦς ὑπό γενικοῦ ἱατροῦ
5. V_S - Ἐπίσκεψις εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἀσθενοῦς ὑπό εἰδικοῦ ἱατροῦ
6. V. NPSY - Ἐπίσκεψις εἰς τήν οἰκίαν τοῦ ἀσθενοῦς ὑπό νευροφυχιάτρου
7. R - Πράξεις ἀκτινολογίας
8. B - Ἐργαστηριακαί πράξεις
9. PC - Πράξεις μικρᾶς χειρουργικῆς
10. K - Πράξεις χειρουργικῆς ἢ εἰδικότητων

Είναι προφανές ἐκ τοῦ ἄνωτέρω διαχωρισμοῦ ὅτι ἡ κατ' εἶδος διαφοροποίησις τῶν ἱατρικῶν πράξεων εἰς κατηγορίας πραγματοποιεῖται βάσει διαφόρων κριτηρίων. Αἱ ἱατρικαὶ ἐπισκέψεις διαφοροποιοῦνται βάσει τῆς εἰδικότητος τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου διὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Αἱ πράξεις μικρᾶς χειρουργικῆς, αἱ ὅποίαι εἶναι κατὰ κανόνα ἀπλᾶ καὶ ἀπαιτοῦν ὀλίγον χρόνον, διακρίνονται ἐκ τῶν καθαρῶς χειρουργικῶν πράξεων, αἱ ὅποίαι συνήθως ἀπαιτοῦν περισσότερον χρόνον καὶ συνεπάγονται τὴν χρῆσιν ἐξειδικευμένου ἐξοπλισμοῦ καὶ τὴν σύμπραξιν προσθέτου νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ. Τέλος, αἱ ἐργαστηριακαὶ καὶ ἀκτινολογικαὶ πράξεις διαφοροποιοῦνται ἐκ τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεών των εἰς ἐξοπλισμὸν καὶ ἐκπαίδευσιν ἐκ μέρους τοῦ ἱατροῦ. Εἰς γενικὰς γραμμὰς συνεπῶς, οἱ βασικοὶ παράγοντες διαφοροποιήσεως τῶν πράξεων εἶναι ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος, ἡ εἰδικότης τοῦ ἱατροῦ, ὁ ἀπαιτούμενος τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς καὶ τέλος ὁ βαθμὸς δυσκολίας τῆς πράξεως.

Πρέπει ἐδῶ νὰ ἀναφερθῶμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν τελευταίαν καὶ μεγαλυτέραν κατηγορίαν πράξεων "χειρουργικὴ καὶ πράξεις εἰδικότητων". Εἰς τὴν οὐσίαν, ἡ κατηγορία αὕτη περιλαμβάνει τὸν κύριον ὄγκον ἱατρικῶν πράξεων τῶν ἐξῆς εἰδικότητων:

1. Χειρουργικὴ	8, Πνευμονοφυματιολογία
2. Οὐρολογία	9, Δερματο-αφροδισιολογία
3. Γυναικολογία	10, Νευροφυχιατρικὴ
4. Μαιευτικὴ	11, Ἱατρικὴ φυσιοθεραπεία
5. Ὀφθαλμολογία	12, Ἀναισθησιολογία
6. Ὀτορινολαρυγγολογία	13, Διάφοροι ἄλλαι ἱατρικαὶ πράξεις
7. Στοματολογία	

Κατὰ τὸ γαλλικὸν πρότυπον ὅλαι αἱ πράξεις τῆς κατηγορίας αὐτῆς χαρακτηρίζονται ὑπὸ τοῦ κωδικοῦ στοιχείου Κ, ἐπιτυγχάνεται δέ ἡ ἀξιολόγησις των διὰ τῆς προσάφews διαφορετικῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν ἄνευ περαιτέρω διαφοροποιήσεως

κατά είδικότητα. Περιέχει δηλαδή τό γαλλικόν πρότυπον μίαν σχετικήν άξιολόγησιν όλων τών πράξεων, αλλά καί μίαν έμμεσον άξιολόγησιν τών διαφορών είδικοτήτων, ή όποία ύποδηλοΰται ύπό τοϋ γενικοϋ ύφους τών άριθμητικών συντελεστών τών πράξεων έκάστης είδικότητος. Τό γεγονός αυτό άποκτā ιδιαιτέραν σημασίαν κατά τόν ύπολογισμόν τών οίκονομικών έπιπτώσεων τής υιοθετήσεως επί τών άμοιβών τών διαφορών είδικοτήτων ως θά δειχθῇ κατωτέρω (βλ. Παράρτημα Γ).

2.2. Αί άμοιβαί τών πράξεων κατά τήν γαλλικήν καί έλληνικήν άξιολόγησιν

Ός είδομεν είς τήν είσαγωγήν τής παρούσης έργασίας, άφ'ένός μέν ή όνοματολογία ίατρικών πράξεων τοϋ 1958 είναι έλλιπής ύπό τά σημερινά δεδομένα τής ίατρικῃς έπιστήμης, άφ'έτερου δέ ή άξιολόγησις τών ύφισταμένων πράξεων περιέχει σοβαράς άτελείας. Είς τήν παροϋσαν έργασίαν θεωρούμεν ως δεδομένην τήν παραδοχήν τής γαλλικῃς όνοματολογίας καί άξιολογήσεως ως άνταποκρινομένων είς τάς σημερινάς συνθήκας άσκήσεως τής ίατρικῃς. Ό σκοπός συνεπώς τής παρούσης είναι άφ'ένός μέν νά διερευνήση τήν έκτασιν τών διαφορών μεταξύ τής έλληνικῃς καί τής γαλλικῃς άξιολογήσεως διά τής προτάσεως ένός πρακτικοϋ τρόπου συσχετίσεως τών δύο, άφ'έτερου δέ νά προτείνη μίαν μέθοδον έπεκτάσεως τής γαλλικῃς άξιολογήσεως καί είς τάς πράξεις αί όποίαι δέν περιέχονται είς τόν άρχικόν πίνακα άμοιβών τοϋ 1958. Κατόπιν ή έργασία έπιχειρεϊ νά ύπολογίση τάς οίκονομικάς συνεπείας έν τής τυχόν υιοθετήσεως τής γαλλικῃς άξιολογήσεως επί τοϋ κόστους τών επί μέρος ίατρικών πράξεων καί επί τής συνολικῃς δαπάνης δι'ίατρικάς υπηρεσίας.

2.2.1. Αί διαφοραί μεταξύ τών δύο άξιολογήσεων

Ό κατωτέρω παρατιθέμενος Πίναξ 2.1 παρέχει ένδείξεις τών σημαντικών διαφορών αί όποίαι ύφίστανται μεταξύ τών δύο άξιολογήσεων¹. Είναι προφανές ότι πρά-

1. Είς τό Παράρτημα Β παρατίθεται άναλυτικώτερος πίναξ συγκριτικῃς άξιολογήσεως διαφορών πράξεων.

ξεις εις τας οποιας η γαλλική αξιολόγησις δίδει την αὐτὴν ἀξίαν λαμβάνουν τελείως διαφορετικὰς τιμὰς κατὰ τὴν ἑλληνικὴν αξιολόγησιν. Ὡς εἶναι εὐνόητον, αἱ σημαντικαὶ αὐταὶ διαφοραὶ ὀφείλονται κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἑλληνικὴ αξιολόγησις τοῦ 1958 ἐγένετο κατὰ τρόπον μὴ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς ἱατρικῆς. Ἡ διερεύνησις τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους διαφέρουν αἱ δύο αξιολογήσεις δέν εἶναι τῆς παρούσης ἐργασίας. Γεγονός, πάντως, παραμένει ὅτι, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ Πίνακος 2.1, τυχόν υἱοθέτησις τῆς γαλλικῆς αξιολογήσεως ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐπιφέρει σημαντικὰς ἀνακατατάξεις εἰς τὰς σχετικὰς ἀξίας τῶν διαφορῶν ἱατρικῶν πράξεων.

Πίναξ 2.1

Ἀξιολόγησις χαρακτηριστικῶν πράξεων

Πράξεις	Γαλλικὴ ἀξιολόγησις	Ἑλληνικὴ ἀξιολόγησις
Μερικὴ λαρυγγεκτομή	K100	1.000
Ἰνομυεκτομή	K100	600
Καيسαριική τομή	K100	1.500
Κολπικὴ ὑστερεκτομή	K100	2.000
Ἀποκόλλησις ἀμφιβληστροειδοῦς	K100	1.500
Ἀσκορινοστομία - δαιρυασκορινοστομία	K100	800
Ὑστερεκτομή ὁλική	K100	2.000
Ἐκτομή τοῦ στομάχου ἄνευ λύσεως τῆς συνεχείας	K100	1.800

2.2.2. Σύγκρισις τῶν τιμῶν κατὰ τὰς δύο αξιολογήσεις

Ἡ πλήρης διερεύνησις τῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν δύο αξιολογήσεων δυσχεραίνεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ σχετικαὶ ἀξίαι τῶν διαφορῶν πράξεων εἶναι ἐκπεφρασμέναι κατὰ διαφόρους τρόπους. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ συνεπῶς ἡ δυνατότης συγκρίσεως τῶν

δύο αξιολογήσεων καί διά νά καταστή δυνατή ἡ ἐκτίμησις τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν ἐκ τυχόν υἱοθετήσεως τῆς γαλλικῆς αξιολογήσεως, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἐκφραστοῦν αἱ σχετικαί ἀξίαι τῶν πράξεων τοῦ γαλλικοῦ προτύπου εἰς δραχμάς. Τοῦτο δύναται νά ἐπιτευχθῇ διά διαφόρων τρόπων, οἱ ὅποιοι ὅμως, παρ' ὅτι θεωρητικῶς ὀρθοί, δέν παρέχουν ὅλοι ἀποτελέσματα τῆς αὐτῆς πρακτικῆς χρησιμότητος. Κατά τήν μετατροπήν τοῦ γαλλικοῦ συστήματος κωδικῶν καί συντελεστῶν εἰς σύστημα τιμῶν εἰς δραχμάς τήν ὁποῖαν ἐπιχειρεῖ ἡ ἐργασία αὐτή, ἐκρίθη ἀναγκαία ἡ τήρησις τῶν ἐξῆς προϋποθέσεων:

α. Αἱ ἐκπεφρασμέναι εἰς δραχμάς ἀξίαι δύο οἷωνδήποτε πράξεων πρέπει ἀπαιτήτως νά ἔχουν τήν αὐτήν ἀναλογικὴν σχέσιν μέ τήν σχέσιν τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν οἱ ὅποιοι τὰς χαρακτηρίζουν κατὰ τό γαλλικόν πρότυπον.

β. Τό γενικόν ὕψος τῶν ἀμοιβῶν, τό ὅποion προκύπτει ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν τιμῶν τοῦ γαλλικοῦ προτύπου εἰς δραχμάς, πρέπει νά εἶναι τό αὐτό μέ τό ἐπίπεδον τό ὅποion προκύπτει ἐκ τῆς ὑφισταμένης ἐλληνικῆς αξιολογήσεως. Τοῦτο κρίνεται ἀναγκαῖον διότι ἐπιθυμοῦμεν νά ἐξετάσωμεν τὰς ἐπερχομένας ἐκ τῆς ἐπαναξιολογήσεως διαφοράς εἰς τὰς σχετικὰς ἀξίας τῶν ἐπὶ μέρους πράξεων ἄνευ τῆς ἐπιδράσεως ὑφωτικῶν ἢ πτωτικῶν τάσεων ὀφειλομένων εἰς τήν χρησιμοποιουμένην μαθηματικὴν μέθοδον ἐκφράσεως τοῦ γαλλικοῦ προτύπου εἰς δραχμάς.

γ. Ἡ ἐπιλεγχομένη μέθοδος πρέπει νά ἐπιτρέπη τήν εὐχερῇ ἀξιολόγησιν τῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι δέν ἔχουν εἰσέτι ἀξιολογηθῇ ἐν Ἑλλάδι. Πρέπει δηλαδή νά ἐπιτρέπη τὸν ὑπολογισμόν τῶν τιμῶν ὅλων τῶν πράξεων τῆς γαλλικῆς ὀνοματολογίας καί ὄχι μόνον τῶν πράξεων διά τὰς ὁποίας ὑπάρχει ἀντίστοιχος ἐλληνικὴ ὀνοματολογία καί ἀξιολόγησις.

Δεμπομερῆς ἀνάλυσις τῆς χρησιμοποιουμένης μεθόδου εὐρίσκεται εἰς τό Παράρτημα Α τῆς παρούσης ἐργασίας. Ἡ μέθοδος πληροῦ ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις, μετατρέπει δηλαδή τὰς τιμὰς τοῦ γαλλικοῦ προτύπου εἰς δραχμάς ἐνῶ διατηρεῖ

τό απόλυτον επίπεδον άμοιβών είς τό επίπεδον τής έλληνικής άξιολογήσεως τοϋ 1958 καί έξασφαλίζει τήν δυνατότητα συγκρίσεως τών τιμών τών πράξεων κατά τās δύο άξιολογήσεις.

Είς τό παρόν στάδιον τής έργασίας ύπελογίσθησαν αί τιμαί τής γαλλικής άξιολογήσεως μόνον δι' ώρισμένες πράξεις καί διά συγκεκριμένης κατηγορίας πράξεων. Αί πρακτικά δυσκολίαί τής έπεκτάσεως τών ύπολογισμών είς όλας τās πράξεις τής έλληνικής άξιολογήσεως τοϋ 1958 αναλύονται είς τό Παράρτημα, τό όποϊον περιγράφει τήν μεθοδολογίαν. Συνολικώς, ύπελογίσθησαν αί νέαι τιμαί έννέα άκτινολογικών, δέκα έργαστηριακών καί πέντε πράξεων μικράς χειρουργικής. 'Επίσης ύπελογίσθησαν αί τιμαί πεντήκοντα πέντε πράξεων χειρουργικής ή είδικοτήτων τών έξής πέντε είδικοτήτων: Χειρουργικής, Ούρολογίας, Γυναικολογίας, Ώτορινολαρυγγολογίας καί 'Οφθαλμολογίας.

Αί ύπολογισθεΐσαι τιμαί τών πράξεων παρατίθενται είς τούς Πίνακας Β.1 έως Β.8 είς τό Παράρτημα Β τής παρούσης έργασίας. Έκ τής συγκρίσεως τών ύπολογισθεισών τιμών μετά τών τιμών τής έλληνικής άξιολογήσεως προκύπτουν λίαν ούσιαστικά διαφοράι πρός άμφοτέρας τās κατευθύνσεις. Εΐναι έμφανές ότι ή γαλλική άξιολόγησις τών πράξεων, εάν ήθελεν εφαρμοσθῇ έν 'Ελλάδι, θά επέφερε σημαντικές ανακατατάξεις είς τās άμοιβάς τών διαφόρων πράξεων. Τοϋτο δέ, παρ'όλον ότι, διά τής χρησιμοποιουμένης μεθόδου μετατροπής τών γαλλικών τιμών, τό συνολικόν επίπεδον άμοιβών δι' ένάστην κατηγορίαν πράξεων (ώς αϋται όρίζονται είς τήν σελίδα 16, τής παρούσης) παραμένει τό αύτό μέ τό τής έλληνικής άξιολογήσεως τοϋ 1958.

Εΐναι επίσης ένδιαφέρον ότι έντός τής μεγάλης κατηγορίας πράξεων "χειρουργική ή πράξεις είδικοτήτων" σύγκρισις μέ τās τιμάς τοϋ 1958 δείχνει σημαντικές μεταβολάς καί είς τά συνολικά επίπεδα άμοιβών διαφόρων είδικοτήτων. Παρατηρεΐται δηλαδή γενική πτώσις τών άμοιβών χειρουργικής καί γυναικολογίας, ένω άντιθέτως αύξάνονται αί άμοιβαί διά πράξεις ώτορινολαρυγγολογίας, ούρολογίας καί όφθαλμολογίας.

Διά τās πρώτας ἑξ κατηγορίας πράξεων τοῦ γαλλικοῦ προτύπου, ἦτοι τās ἱατρικῆς ἐπισκέψεις, δέν ὑφίσταται εἰς τήν οὐσίαν θέμα συγκρίσεως τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως μετά τῆς ἑλληνικῆς. Καί τοῦτο διότι, ἐκάστη κατηγορία ἀποτελεῖται οὐσιαστικῶς ἐκ μιᾶς πράξεως, ἦτοι τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἱατροῦ (μόνον εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις περιλαμβάνονται ἐλάχισται ἄλλαι πράξεις ὡς τά συμβούλια ἱατρῶν, ἐπισκέψεις καθηγητῶν κ.λπ.). Ἐφ' ὅσον τό γαλλικόν πρότυπον ὁρίζει τόν ἀριθμητικόν συντελεστήν τῆς ἱατρικῆς ἐπισκέψεως ἴσον μέ τήν μονάδα, ἡ ἀμοιβή τοῦ ἱατροῦ εἶναι ἴση μέ τήν ἀξίαν τοῦ κωδικοῦ στοιχείου τό ὁποῖον χαρακτηρίζει τό εἶδος τῆς ἐπισκέψεως. Δέν ὑφίσταται συνεπῶς θέμα συγκρίσεως τῆς σχετικῆς ἀξιολογήσεως διαφόρων πράξεων, ἀλλά μᾶλλον θέμα συγκρίσεως τῶν ἀπολύτων ἐπιπέδων τῶν ἀμοιβῶν δι' ἱατρικῆς ἐπισκέψεις εἰς τās δύο χώρας, θέμα τό ὁποῖον ἐκφεύγει τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς ἐργασίας αὐτῆς.

Τό πλέον ἐνδιαφέρον συμπέρασμα, τό ὁποῖον προκύπτει ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων, εἶναι τό μέγεθος τῶν διαφορῶν μεταξύ τῶν δύο ἀξιολογήσεων. Πράγματι, ἐκ τῶν πινάκων τοῦ Παραρτήματος Β φαίνεται ὅτι πολλάί πράξεις ἀποτιμῶνται εἰς τήν Γαλλίαν εἰς τό διπλάσιον ἢ εἰς τό ἥμισυ τῆς ἀντιστοίχου ἑλληνικῆς τιμῆς (διά τῆς χρησιμοποιηθείσης μεθόδου ἡ σύγκρισις εἶναι πραγματική διότι γίνεται εἰς δραχμάς καί βάσει τῶν ἑλληνικῶν τιμῶν τοῦ 1958). Διαφορά δέ τῆς τάξεως τοῦ τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατόν εἶναι συνήθεις. Τοῦτο σημαίνει ὅτι, καί ἐφ' ὅσον ἡ γαλλική ἀξιολόγησις εἶναι ὥντως ἐπιστημονικῶς βάσιμος, ἡ ἐπαναξιολόγησις τῶν ἱατρικῶν πράξεων ἐν Ἑλλάδι εἶναι πράγματι ἐπιβεβλημένη.

Παρά τās σημαντικῆς μεταβολᾶς αἱ ὁποῖαι ἐπέρχονται εἰς τās σχετικῆς τιμᾶς τῶν πράξεων, δέν εἶναι βέβαιον ὅτι ἀνάλογοι μεταβολαί θά ἐπέλθουν καί εἰς τās συνολικᾶς ἀμοιβᾶς τῶν ἱατρῶν. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ παραγόντων ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἀναλύονται εἰς τήν συνέχειαν (Κεφάλαιον 3).

2.2.3. Υπολογισμός τιμών πράξεων μή συμπεριλαμβανομένων εις τήν αξιολόγησιν
τοῦ Β.Δ/τος 1958.

Ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, ἡ γαλλικὴ ὀνοματολογία περιλαμβάνει καί πολλὰς πράξεις αἱ ὅποια δέν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν τοῦ 1958. Ὁρισμένοι ἐκ τῶν πράξεων αὐτῶν ἔχουν τιμολογηθῇ ἐν Ἑλλάδι διὰ διοικητικῶν πράξεων, ἐνῶ ἄλλαι δέν ἔχουν εἰσέτι ἀξιολογηθῇ, γεγονὸς τὸ ὅποσον προκαλεῖ σοβαρά προβλήματα κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ ἱατροῦ. Ὑφίστανται δηλαδή συνολικῶς τρεῖς τρόποι προσδιορισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἱατρικῶν πράξεων, γεγονὸς τὸ ὅποσον, πέραν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων τὰ ὅποια δημιουργεῖ εἰς τοὺς ἱατροὺς, τοὺς ἡσφαλισμένους καὶ τὸ Δημόσιον, εἶναι δυνατόν νά ἔχη ἐπιπτώσεις καὶ ἐπὶ τῆς στάθμης τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως, ἐφ' ὅσον αἱ παρεχόμεναι ὑπηρεσίαι καθορίζονται καὶ ὑπὸ παραγόντων ξένων πρὸς τὴν ἱατρικὴν δεοντολογίαν.

Ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τιμῶν τῶν πράξεων αἱ ὅποια δέν περιλαμβάνονται εἰς τὸν πίνακα ἀμοιβῶν τοῦ 1958 ἀναλύεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς μεθοδολογίας Παράρτημα Α. Παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὸ παρὸν στάδιον δέν εἶναι δυνατόν ἡ σύγκρισις τῶν ὑπολογιζομένων τιμῶν μετὰ τῶν ἀμοιβῶν αἱ ὅποια καθωρίσθησαν βάσει διοικητικῶν πράξεων ἐν Ἑλλάδι, ὑπάρχουν σοβαραὶ ἐνδείξεις ὅτι ἡ υἱοθέτησις τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως θά ἐπιφέρῃ σημαντικὰς διαφοροποιήσεις εἰς τὰς ἀμοιβὰς τῶν πράξεων αὐτῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος ἐξασφαλίζει ἀπόλυτον συνέπειαν μεταξὺ τῶν ὑπολογιζομένων τιμῶν ὅλων τῶν πράξεων καὶ τῶν σχετικῶν ἀξιών, ὥς αὗται καθορίζονται ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ προτύπου.

3. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Επιπτώσεις επί τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου ἀμοιβῶν καί τῆς δαπάνης δι'

ΐατρικᾶς ὑπηρεσίας κατὰ εἰδικότητα

Κατ'ἀρχήν, δέν τίθεται θέμα οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως διὰ τὰς ΐατρικᾶς ἐπισκέψεις καί τοῦτο διότι, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, δέν ὑφίσταται εἰς τήν οὐσίαν ἀξιολόγησις ΐατρικῶν ἐπισκέψεων εἰς τό γαλλικόν πρότυπον. Ὁ διαχωρισμός τῶν ἐπισκέψεων εἰς ἕξ κατηγορίας, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητος τοῦ ΐατροῦ καί τοῦ τόπου εἰς τόν ὁποῖον λαμβάνει χώραν ἡ ἐπίσκεψις (βλέπε σελίδα 16), ὑφίσταται ἤδη ἐν Ἑλλάδι, ὁπότε τό μόνον θέμα τό ὁποῖον τίθεται εἶναι τό τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀπολύτων μεγεθῶν τῶν ἀμοιβῶν δι' ΐατρικᾶς ἐπισκέψεις.

Διὰ τὰς ὑπολοίπους ὁμως κατηγορίας αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνουν πλειάδα πράξεων, αἱ σχετικαί ἀξίαι τῶν ὁποίων θά μεταβληθοῦν ἐκ τῆς τυχόν υἱοθετήσεως τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως, τίθεται θέμα ὑπολογισμοῦ τῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς συνολικῆς δαπάνης.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὡς ταῦτα παρατίθενται εἰς τοὺς Πίνακας Β.1. ἕως Β.8, εἶναι ἐμφανές ὅτι ἡ σχετική ἀξιολόγησις τῶν πράξεων, ἡ ὁποία προκύπτει ἐκ τοῦ γαλλικοῦ προτύπου, διαφέρει ριζικῶς τῆς ἐλληνικῆς καί συνεπῶς τυχόν ἐφαρμογή της ἐν Ἑλλάδι θά ἐπέφερε σημαντικᾶς διαφοράς εἰς τὰς ἀμοιβάς τῶν διαφόρων πράξεων. Τοῦτο δέ προκύπτει παρά τό γεγονός ὅτι ἡ χρησιμοποιηθεῖσα μέθοδος ὑπολογισμοῦ τῶν τιμῶν τῶν πράξεων ἐξασφαλίζει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι τό γενικόν ὕφος τῶν ἀμοιβῶν θά εἶναι τό αὐτό κατ'ἀμφοτέρας τὰς ἀξιολογήσεις.

Αἱ διαφοραὶ αὐταί εἰς τὰς σχετικὰς ἀξίας τῶν πράξεων εἶναι ἐνδεχόμενον νά προκαλέσουν διαφοράς εἰς τό συνολικόν ὕφος τῆς δαπάνης διὰ τὰς πράξεις ἐκάστης

κατηγορίας. Ἡ συνολικὴ δαπάνη ὅμως εἶναι συνάρτησις ὅχι μόνον τῆς ἀμοιβῆς ἐκάστης πράξεως ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτελουμένων πράξεων. Δυστυχῶς τὰ ἀπαράιτητα διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς τυχόν μεταβολῆς τῆς συνολικῆς δαπάνης στοιχεῖα δέν εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσίν μας εἰς τὸ παρὸν στάδιον. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ γενικὸν ὕψος τῶν ἀμοιβῶν παραμένει εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ 1958, ἐάν αἱ τιμαὶ ὠρισμένων ἐκ τῶν συνήθων πράξεων μιᾶς εἰδικότητος εἶναι χαμηλότεραι κατὰ τὴν γαλλικὴν ἀξιολόγησιν, τοῦτο θὰ ἐπηρεάσῃ πτωτικῶς τὴν συνολικὴν δαπάνην διὰ τὰς πράξεις τῆς εἰδικότητος αὐτῆς. Τὸ ἀντίθετον βεβαίως θὰ συμβῇ ἐάν αἱ πράξεις αἱ ὅποια ἐκτελοῦνται συχνότερον λαμβάνουν ὑψηλότεραν τιμὴν κατὰ τὴν γαλλικὴν ἀξιολόγησιν. Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω συγκρίσεις γίνονται βεβαίως εἰς τιμὰς 1958.

Εἶναι συνεπῶς ἀπαραίτητος ἡ συγκέντρωσις στοιχείων συχνότητος ἐκτελέσεως ἐκάστης πράξεως βάσει τῶν ὁποίων ἡ διαφορὰ εἰς τὴν δαπάνην (εἰς τιμὰς 1958) δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εὐκόλως¹. Ἐάν ἡ δυσκολία συγκεντρώσεως τῶν στοιχείων αὐτῶν εἶναι ἀνυπερβλήτος, θὰ ἡδύνατο νὰ ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης χρήσεως δειγματοληπτικῶν στοιχείων.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν διὰ τὰς πράξεις ὅλων τῶν κατηγοριῶν. Διὰ τὴν κατηγορίαν ὅμως "χειρουργικὴ ἢ πράξεις εἰδικότητων", ἡ ὁποία καὶ περιέχει τὰς περισσότερας πράξεις, δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν πλέον συγκεκριμένα συμπεράσματα ἀναφορι-

1. Ὁ ὑπολογισμὸς γίνεται βάσει τῆς ἐξισώσεως:

$$\Delta = \sum_{i=1}^N (P_{\epsilon} - P_{\gamma}), \text{ ὅπου}$$

Δ = ἡ διαφορὰ εἰς τὴν συνολικὴν δαπάνην

N_i = ἡ συχνότης ἐκτελέσεως ἐκάστης πράξεως (π.χ. 2000 φορές κατ' ἔτος)

N = ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν πράξεων

P_{ϵ} = ἡ τιμὴ τῆς πράξεως κατὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀξιολόγησιν

P_{γ} = ἡ τιμὴ τῆς πράξεως κατὰ τὴν γαλλικὴν ἀξιολόγησιν

Σ = τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς ἀθροίσεως

κῶς πρὸς τὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς συνολικῆς δαπάνης. Ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς μεθοδολογίας Παράρτημα τῶν πράξεων τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἐπελέγησαν πεντήκοντα πέντε πράξεις αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ γαλλικὴν ἀξιολόγησιν. Αἱ πράξεις αὗται ἀνήκουν εἰς πέντε ἐκ τῶν δεκατριῶν εἰδικότητων καὶ τοῦτο διότι εἰς τὰς λοιπὰς εἰδικότητας δέν κατέστη δυνατὴ ἡ εὗρεσις ἱκανοῦ ἀριθμοῦ πράξεων κοινῆς ὀνοματολογίας κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀξιολογήσεις.

Βάσει τῶν ὑπολογισθεισῶν τιμῶν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως ὑπελογίσθη ἡ συνολικὴ ἀμοιβὴ διὰ τὰς πράξεις ἐκάστης εἰδικότητος. Ἐπίσης ὑπελογίσθη ἡ συνολικὴ ἀμοιβὴ διὰ τὰς ἰδίας πράξεις συμφώνως πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὑπολογισμοῦ παρατίθενται εἰς τὸν κατωτέρω Πίνακα 3.1.

Πίναξ 3.1

Οἰκονομικαὶ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν συνολικῶν ἀμοιβῶν κατὰ εἰδικότητα

Εἰδικότης	Ἀριθμὸς πράξεων	Συνολικαὶ ἀμοι- βαὶ ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	Συνολικαὶ ἀμοι- βαὶ γαλλικῆς ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	Διαφορὰ εἰς:	
				Δρχ.	%
Χειρουργικὴ	15	15.650	14.329	-1.321	-8,4
Οὐρολογία	10	3.850	5.158	+1.308	+33,9
Ὀτορινολαρυγγολογία	10	5.800	7.125	+1.325	+23,0
Γυναικολογία	10	12.500	9.361	-3.139	-25,1
Ὀφθαλμολογία	10	4.170	5.158	+988	+23,7
Ὅλοι αἱ εἰδικότητες ¹		41.970	41.131	-839	-2,0

1. Ἡ παρατηρουμένη μικρὰ διαφορὰ ὀφείλεται εἰς σφάλματα στρογγυλοποιήσεως τῶν ὑπολογισμῶν.

Ἐν τοῦ Πίνακος 3.1 εἶναι ἐμφανές ὅτι ἡ τυχὸν υἱοθέτησις τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως θά ἐπιφέρῃ σημαντικὰς μεταβολὰς εἰς τὸ σύνολον τῶν ἀμοιβῶν τῶν δια-

φόρων ειδικοτήτων. 'Επί τῇ βάσει, τῶν χρησιμοποιηθέντων τουλάχιστον στοιχείων προκύπτει ὅτι τό συνολικόν ἐπίπεδον ἀμοιβῶν διά πράξεις οὐρολογίας, ὠτορινολαρυγγολογίας καί ὀφθαλμολογίας θά ἀνέλθῃ κατά 34, 23 καί 24 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν ἀντιστοίχως, ἐνῷ αἱ ἀμοιβαί διά πράξεις ἁμιγῶς χειρουργικᾶς καί πράξεις γυναικολογίας θά μειωθοῦν κατά 8,4 καί 25 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν¹. Παρ' ὅλον ὅτι, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, διά τόν ὑπολογισμόν τῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς συνολικῆς δαπάνης ἀπαιτοῦνται ἐπίσης στοιχεῖα συχνότητος ἐκτελέσεως ἐκάστης πράξεως, αἱ μεγάλοι διαφοροποιήσεις εἰς τὰ συνολικά ἐπίπεδα ἀμοιβῶν ἀποτελοῦν ἔνδειξιν ὅτι ἀνάλογοι μεταβολαί θά ἐπέλθουν καί εἰς τήν συνολικὴν δαπάνην διά τὰς πράξεις ἐκάστης ειδικοτήτος (εἰς τιμὰς 1958). 'Εν πάσῃ περιπτώσει αἱ ἀναμενόμεναι ποσοστιαῖαι μεταβολαί εἰς τήν συνολικὴν δαπάνην θά διαφέρουν κατά τι τῶν ὡς ἄνω μεταβολῶν εἰς τὰ ἐπίπεδα ἀμοιβῶν κατά ειδικοτήτα.

Ἐν συμπεράσμα τό ὁποῖον ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἶναι ὅτι ἡ σχετικὴ ἑλληνικὴ ἀξιολόγησις τῶν διαφορῶν ειδικοτήτων διαφέρει ριζικῶς ἀπὸ τὴν γαλλικὴν.

Κατόπιν τῶν διεξαχθέντων ὑπολογισμῶν τῶν σχετικῶν ἀξιῶν τῶν ἐπὶ μέρους πράξεων, διαπιστοῦται ὅτι αἱ πράξεις οὐρολογίας, ὠτορινολαρυγγολογίας καί ὀφθαλμολογίας εἶναι συστηματικῶς ὑποτιμημέναι ἐν Ἑλλάδι ἐν σχέσει μέ τὴν γαλλικὴν ἀξιολόγησιν, ἐνῷ αἱ πράξεις χειρουργικῆς καί ὀφθαλμολογίας ἐμφανίζονται ὑπερτιμημέναι. Αἱ συγκρίσεις βεβαίως γίνονται βάσει τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν τοῦ 1958.

1. Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσωμεν ὅτι τὰ αὐτὰ ποσοστὰ μεταβολῶν θά προκύψουν καί διά τὰς σήμερον ἰσχυοῦσας ἀμοιβὰς τῆς ἑλληνικῆς ἀξιολογήσεως. Ἐάν δηλαδή αἱ ἀμοιβαί τῆς Α' στήλης τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν τοῦ 1958 (βάσει τῶν ὁποίων ἐγίναν οἱ ὑπολογισμοί) μεταβληθοῦν συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε χορηγηθείσας ἀναπροσαρμογὰς, θά μεταβληθοῦν ἀναλόγως καί αἱ ὑπολογιζόμεναι τιμαί τοῦ γαλλικοῦ προτύπου. Οὕτω αἱ παρατηρούμεναι ποσοστιαῖαι μεταβολαί θά παραμείνουν ἀμετάβλητοι. (Βλέπε Παράρτημα Α).

Συνεπώς, ἡ ἀνεπιφύλακτος υἱοθέτησις τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως πιθανόν νά ἔχη οὐσιώδεις ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ὠρισμένων ἱατρῶν. Διὰ τόν λόγον τοῦτον ἡ ἀνά χειρὸς ἐργασία ἐπιχειρεῖ καί μίαν ἐναλλακτικὴν στάθμισιν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως. Ἡ μέθοδος ἡ ὁποία ἀναλύεται λεπτομερέστερον εἰς τό Παράρτημα Γ μετατρέπει τὰς τιμὰς τοῦ γαλλικοῦ προτύπου εἰς δραχμὰς κατὰ τρόπον ὃ ὁποῖος διατηρεῖ μὲν τὰς ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως προσδιοριζομένας τιμὰς ἐκάστης εἰδικότητος¹, ἀλλὰ διατηρεῖ καί τὰς συνολικὰς ἀμοιβὰς ἴσας μέ τὰς κρατούσας ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τόν τρόπον αὐτόν βεβαίως καταστρέφονται αἱ ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ προτύπου προβλεπόμεναι σχέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων εἰδικότητων, παραμένουν δέ αὐταὶ ὡς ἀρχικῶς καθωρίσθησαν ἐν Ἑλλάδι εἰς τόν πίνακα ἀμοιβῶν τοῦ 1958.

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο θά ἔπρεπε νά σημειωθῇ ὅτι τὰ διάφορα οἰκονομικά ἀποτελέσματα τῶν πινάκων Β.1 ἕως Β.8 καί Γ.1 ἕως Γ.5 θά ἦσαν διαφορετικά, ἐάν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς εἶχον περιληφθῇ στοιχεῖα ἐξ ὅλων τῶν πράξεων καί τῶν δεκατριῶν εἰδικότητων. Εἶναι γεγονός παρ' ὅλα ταῦτα, ὅτι αἱ ἐπιλεγεῖσαι εἰδικότητες εἶναι ἀρκετὰ ἀντιπροσωπευτικά καί ὁ ἀριθμός τῶν χρησιμοποιηθεισῶν πράξεων ἀρκετὰ μέγας, οὕτως ὥστε νά προσδίδουν εἰς τὰ ἀποτελέσματα σημαντικόν βαθμὸν ἀξιολοπιστίας. Τό γεγονός μάλιστα ὅτι αἱ πράξεις ἐλήφθησαν τυχαίως ἐνισχύει τὴν ἀποφιν αὐτήν, καθ' ὅσον οὕτω ἐλαττώνεται τό δειγματοληπτικὸν σφάλμα τό ὁποῖον ἀπαραιτήτως προκύπτει ἐκ τῆς ἐπιλογῆς μέρους μόνον τῶν πράξεων ἐκάστης εἰδικότητος ἢ κατηγορίας πράξεων.

1. Αἱ τιμαὶ αὗται διαφέρουν βεβαίως ἀπὸ τοὺς προηγουμένους ὑπολογισμούς.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Οι δύο βασικοί στόχοι της παρούσης εργασίας ήσαν η διερεύνησις των διαφορών μεταξύ της ελληνικής και της γαλλικής αξιολογήσεως των ιατρικών πράξεων και η εκτίμησις των οικονομικών συνεπειών εκ της τυχόν εφαρμογής της γαλλικής αξιολογήσεως εν Ελλάδι. Η έλλειψις ώρισμένων απαραίτητων στοιχείων περιώρισε την παροῦσαν εργασία κυρίως εἰς τήν ανάπτυξιν μιᾶς μεθοδολογίας καί εἰς τήν έξαγωγήν ώρισμένων ένδεικτικῶς μόνον αποτελεσμάτων. Διά τήν πλήρη διερεύνησιν τοῦ θέματος θά απαιτηθῇ δεύτερον στάδιον έρεύνης ὑπό τήν προϋπόθεσιν ὅτι τά απαιτούμενα στοιχεῖα θά εἶναι διαθέσιμα.

Έκ τῶν μέχρι τοῦδε, ένδεικτικῶν ἔστω, αποτελεσμάτων προκύπτουν ώρισμένα ένδιαφέροντα συμπεράσματα. Κατά πρῶτον λόγον, εἶναι έμφανές ὅτι ὑφίστανται σοβαρά διαφορά έ μεταξύ τῶν δύο αξιολογήσεων. Αἱ μεταβολαί εἰς τὰς ἀμοιβάς τῶν διαφόρων πράξεων, αἱ ὁποῖαι θά προκύβουν εκ τῆς τυχόν εφαρμογῆς τῆς γαλλικῆς αξιολογήσεως, εἶναι συχνά τῆς τάξεως τοῦ τριάκοντα τοῖς ἑκατόν καί πλέον. Πέραν τῶν οικονομικῶν συνεπειῶν διά τὰς ἀμοιβάς τῶν ἱατρῶν, εἶναι πιθανόν ὅτι ἡ έπαναξιολόγησις τῶν πράξεων θά ἐπιφέρῃ καί μεταβολάς εἰς τό "μῦγμα" τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν, τουλάχιστον εἰς τὰς περιπτώσεις ὅπου εἶναι δυνατή ἡ ὑποκατάστασις μεταξύ ἱατρικῶν πράξεων. Ὅπωςδήποτε, ἡ αξιολόγησις καί τιμολόγησις πράξεων, αἱ ὁποῖαι δέν ἔχουν εἰσέτι περιληφθῇ εἰς τήν ελληνικήν ὀνοματολογίαν, θά ἀποτελέσῃ θετικὴν εξέλιξιν πρὸς ὄφελος τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν.

Κατά δεύτερον λόγον, εἶναι ένδεχόμενον ὅτι θά ἐπέλθουν σημαντικαί ἀνακατατάξεις εἰς τὰς ἀμοιβάς τῶν διαφόρων ειδικοτήτων καί μεταβολαί εἰς τὰς συνολικάς δαπάνας κατὰ εἰδικότητα (εἰς τιμὰς 1958). Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσωρινῶν ὑπολογισμῶν τῆς παρούσης εργασίας, προβλέπεται ἄνοδος τῆς δαπάνης διά πράξεις οὔρολογίας,

ώτορινολαρυγγολογίας καί ὀφθαλμολογίας καί πτώσις τῆς δαπάνης διά χειρουργικῆς καί γυναικολογικῆς πράξεις. Εἶναι βεβαίως δυνατόν, διά τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προτεινομένης ἐναλλακτικῆς ἀξιολογήσεως, νά ἀποφευχθοῦν αἱ σημαντικά αὐταί ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδικότητων, παραβιαζομένου ὅμως οὕτω ἐνός σημαντικοῦ μέρους τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως, ἥτοι τῶν προβλεπομένων σχέσεων μεταξύ τῶν διαφορῶν εἰδικότητων.

Διά τὴν ἐπέκτασιν τῆς παρούσης ἐργασίας καί διά τὸν πλήρη ὑπολογισμόν τῶν οἰκονομικῶν συνεπειῶν τῆς υἱοθετήσεως τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως θά ἀπαιτηθοῦν εἰς τὸ μέλλον ὠρισμένοι διαδικασίαι. Κατ' ἀρχήν, καί ὥς ἀναφέρεται εἰς τὸ Παράρτημα Α, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας αὐτῆς εἶναι περιορισμένα λόγω τῆς ἀδυναμίας της νά ὑπεισέλθῃ εἰς ἀμιγῶς ἱατρικά θέματα. Διά τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴν τῆς προτεινομένης ἐδῶ μεθόδου εἶναι ἀπαραίτητος ἡ πλήρης συσχέτισις τῶν δύο ὀνοματολογικῶν. Τοῦτο ὅμως δέν κατέστη δυνατόν εἰς τὸ παρὸν στάδιον καί οὕτω ἡ ἐργασία βασίζεται εἰς στοιχεῖα ἐκ περιορισμένου ἀριθμοῦ πράξεων. Εἰς τὸ ἐπόμενον στάδιον, συνεπῶς, θά ἔπρεπε νά ἐπεκταθοῦν οἱ ὑπολογισμοί καί νά περιληφθοῦν ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ὅποσαι παρουσιάζονται καί εἰς τὰς δύο ὀνοματολογίας.

Ἡ βασικωτέρα προϋπόθεσις ὅμως διά τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν σκοπῶν τῆς παρούσης ἐργασίας εἶναι ἡ ὑπαρξίς στοιχείων συχνότητος ἐκτελέσεως τῶν διαφορῶν ἱατρικῶν πράξεων. Ἐάν ἡ συγκέντρωσις στοιχείων δι' ὅλας τὰς ἐκτελουμένας πράξεις εἶναι ἀδύνατος, θά ἔπρεπε τουλάχιστον νά ἐντοπισθοῦν αἱ συχνότερον ἐκτελούμεναι πράξεις διά τὸν ἀκριβέστερον ὑπολογισμόν τῶν πιθανῶν ἐξελίξεων ἐπὶ τῆς συνολικῆς δαπάνης.

Θά ἔπρεπε, τέλος, νά ἐρευνηθῇ ὑπὸ τῶν διαφορῶν ἀρμοδίων τὸ θέμα τῶν ἱατρικῶν ἀμοιβῶν κατὰ εἰδικότητα. Ἐάν δηλαδή ἀποφασισθῇ ἡ αὐστηρά υἱοθέτησις τοῦ γαλλικοῦ προτύπου ἀξιολογήσεως, συμπεριλαμβανομένης καί τῆς ἐμμέσου ἀξιολογήσεως

τῶν εἰδικοτήτων τὴν ὁποῖαν τοῦτο περιέχει, θὰ προκύψουν διαφορετικά ἀμοιβαί
διὰ τὰς διαφόρους πράξεις (βλέπε Πίνακας Β.4 ἕως Β.8) παρ' ὅτι ἐάν κριθῇ σκόπι-
μος ἡ διατήρησις τῶν γενικῶν ἐπιπέδων τῶν ἀμοιβῶν κατὰ εἰδικότητα εἰς τὰ ἐπίπε-
δα τῆς ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως (βλέπε Πίνακας Γ.1 ἕως Γ.5). Τὸ θέμα τοῦτο, βε-
βαίως, ἐκφεύγει τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς παρούσης ἐργασίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

1. Η μέθοδος υπολογισμού των τιμών διά πράξεις περιληφθείσας εις τήν αρχικήν ονοματολογίαν τοῦ 1958.

Ἡ μέθοδος ἡ ὁποία ἐπελέγη διά τήν παροῦσαν ἐργασίαν, ὡς πληροῦσα ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις, χρησιμοποιεῖ τήν ἐλληνικήν ἀξιολόγησιν τοῦ πίνακος ἀμοιβῶν τοῦ 1958 καί συγκεκριμένα τὰς τιμάς τῆς πρώτης στήλης τοῦ Β.Δ/τος "Περί κανονισμοῦ ἀμοιβῆς ἱατρικῶν ἐπισκέψεων καί πράξεων καί ἱατροδικαστικῶν ὑπηρεσιῶν". Αἱ προκύπτουσαι τιμαί τοῦ γαλλικοῦ προτύπου τηροῦνται οὕτω εἰς τό γενικόν ἐπίπεδον τῶν τιμῶν τοῦ 1958 μετά τῶν ὁποίων καί συγκρίνονται πρὸς διαπίστωσιν τῶν προκύπτουσῶν διαφορῶν. Διά τήν ἀναγωγὴν τῶν τιμῶν εἰς τὰ ἐπίπεδα ἀμοιβῶν τοῦ 1975 ἀρκεῖ ὁ πολλαπλασιασμός των διά τῶν ἀπὸ τοῦ 1958 καί ἐντεῦθεν χορηγηθειῶν ποσοστιαίων ἀναπροσαρμογῶν τῶν ἀμοιβῶν τῆς Α στήλης τοῦ πίνακος τοῦ 1958. Ἀναλυτικώτερον ἡ μέθοδος μετατροπῆς τῶν τιμῶν τοῦ γαλλικοῦ προτύπου εἰς δραχμάς λειτουργεῖ ὡς ἑξῆς:

α. Ἐπισημαίνονται αἱ πράξεις αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς ἀμφοτέρας τὰς ονοματολογίας, δι' ὅλας τὰς εἰδικότητας, ἢ κατηγορίας πράξεων, καί ἀναγράφονται αἱ ἀντίστοιχοι τιμαί των κατὰ τὰ δύο συστήματα ἀξιολογήσεως. Παραδείγματα ἀποτελοῦν αἱ πράξεις τοῦ Πίνακος Α.1 εἰς τό τέλος τοῦ Παραρτήματος.

β. Δι' ἐκάστην εἰδικότητα ἡ ὁποία, κατὰ τό γαλλικόν πρότυπον, ἀποτελεῖ χωριστὴν κατηγορίαν πράξεων (καί χαρακτηρίζεται ὑπὸ διαφορετικοῦ κωδικοῦ στοιχείου), υπολογίζεται ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν τῶν πράξεων, ὁ ὁποῖος καί συμβολίζεται ἐδῶ ὡς μ_{α} .

γ. Δι' ἐκάστην κατηγορίαν ὑπολογίζεται ἡ ἀπόκλισις τοῦ ἀριθμητικοῦ συντελεστοῦ ἐκάστης πράξεως, ἀπὸ τὸν ὑπολογισθέντα μέσον ὄρον τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν. Ὁ ἀριθμητικός συντελεστής, δηλαδή, ἐκάστης πράξεως ὑπολογίζεται ὡς ποσοστὸν τοῦ μ_{α} . Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν "δείκτην ἀποκλίσεως".

δ. Δι' ἐκάστην κατηγορίαν ὑπολογίζεται ὁ μέσος ὄρος τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἀντιστοίχων πράξεων κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἀξιολόγησιν καὶ συμβολίζεται ὡς μ .

ε. Ὑπολογίζονται αἱ νέαι τιμαὶ τῶν πράξεων διὰ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ δείκτη ἀποκλίσεως ἐκάστου ἀριθμητικοῦ συντελεστοῦ τοῦ γαλλικοῦ προτύπου ἐπὶ τὸν μέσον ὄρον τῶν ἀμοιβῶν δι' ἐκάστην κατηγορίαν (μ).

Πρὸς πληρεστέραν διασάφησιν τῆς χρησιμοποιουμένης μεθόδου δίδεται κατωτέρω παράδειγμα διὰ τῆς παραθέσεως στοιχείων τριῶν ὑποθετικῶν πράξεων:

Πράξεις	Ἑλληνικὴ ἀξιολόγησις $\mu = 400$ δρχ. (1)	Γαλλικὴ ἀξιολόγησις $\mu_{\alpha} = 30$ (2)	Δεῖνται ἀποκλίσεως (3)	Νέαι τιμαὶ (εἰς δρχ.) (4)	Διαφορὰ (εἰς δρχ.) (5)
A	200	30K	100	400	+200
B	500	40K	133,3	533	+33
Γ	500	20K	66,6	266	-234

Αἱ στήλαι (1) καὶ (2) δίδουν τὰς ὑποθετικὰς τιμὰς τῶν πράξεων κατὰ τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν ἀξιολόγησιν ἀντιστοίχως. Ἐκ τῶν τιμῶν αὐτῶν προκύπτει ὅτι ὁ μέσος ὄρος τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως εἶναι $\mu_{\alpha} = 30$ καὶ ἡ μέση ἀμοιβὴ ἐν Ἑλλάδι 400 δρχ. Οἱ δεῖνται ἀποκλίσεως τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν τοῦ γαλλικοῦ προτύπου παρατίθενται εἰς τὴν στήλην (3). Διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν στοιχείων τῆς στήλης αὐτῆς ἐπὶ τὴν τιμὴν τῶν 400 δραχμῶν προκύπτουν αἱ νέαι τιμαὶ τῶν πράξεων εἰς τὴν στήλην (4), καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἐκ τῶν

τιμῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀξιολογήσεως εἰς τὴν στήλην (5).

Ὡς εἶναι ἐμφανές ἐκ τῶν στοιχείων τῆς στήλης (5), τὸ ἄθροισμα τῶν διαφορῶν εἰς τὰς τιμὰς τῶν διαφορῶν πράξεων ἰσοῦται μέ μηδέν¹. Ἐνῶ δηλαδή προκύπτουν σημαντικαὶ διαφοροποιήσεις εἰς τὰς τιμὰς τῶν νέων πράξεων, τὸ ἄθροισμα τῶν τιμῶν δι' ὅλας τὰς πράξεις παραμένει ὡς εἶχε καὶ κατὰ τὴν ἀξιολόγησιν τοῦ 1958. Εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ Παραρτήματος ἀποδεικνύεται μαθηματικῶς ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό προκύπτει ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῆς ἐπιλεγείσης μεθόδου ὑπολογισμοῦ τῶν νέων τιμῶν τῶν πράξεων. Εἶναι δέ ἡ ιδιότης αὕτη ἐπιθυμητὴ ὡς ἐκ τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι παρετέθησαν ἀνωτέρω (βλέπε σελ. 19).

Παρατηρήσεις

Ὁ πλήρης καὶ ἀκριβὴς ὑπολογισμὸς τῶν τιμῶν ὅλων τῶν πράξεων τῆς γαλλικῆς ὀνοματολογίας εἶναι ἀδύνατος εἰς τὸ παρὸν στάδιον τῆς ἐργασίας. Διὰ τὴν ἐπιτεῦξιν ἀπολύτου βαθμοῦ ἀκριβείας εἰς τοὺς ὑπολογισμούς, ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος ἀπαιτεῖ τὸν πλήρη συσχετισμὸν τῶν δύο ὀνοματολογιῶν διὰ τὴν ἐπισήμανσιν ὅλων τῶν κοινῶν πράξεων καὶ τῶν ἐντιστοιχῶν τιμῶν των. Πλὴν ὅμως, λόγῳ τῶν σημαντικῶν διαφορῶν τῶν δύο ὀνοματολογιῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως καταρτίσεως τοῦ ἐρευνητοῦ εἰς ἀμιγῶς ἱατρικὰ θέματα, καὶ παρὰ τὴν (περιορισμένης ἐκτάσεως) συνεργασίαν μετὰ ἱατροῦ, ἡ ἐργασία περιορίζεται εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν στοιχείων πράξεων ἐμφανῶς κοινῆς ὀνοματολογίας. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπολογισμῶν κρίνονται στατιστικῶς ἀξιόπιστα, θὰ ἔπρεπε ὅμως νὰ ἐπαληθευθοῦν δι' ἐπεκτάσεως τῶν ὑπολογισμῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζονται ὡς κοινὰ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πίνακας ἀξιολογήσεως.

Περαιτέρω πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ προαναφερθεῖσα μέθοδος ὑπολογισμοῦ τῶν τιμῶν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως εἶναι χρήσιμος μόνον διὰ τὰς πράξεις τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὴν ἀρχικὴν ἑλληνικὴν ἀξιολόγησιν τοῦ 1958. Διὰ τὰς πράξεις αἱ

1. Αἱ ἐλάχισται ἀποκλίσεις ὀφείλονται εἰς σφάλματα στρογγυλοποιήσεως τῶν ὑπολογισμῶν.

ὅποῖαι προστεθῇσαν ἔντοτε καί δι' αὐτάς τὰς ὁποίας περιλαμβάνει ἀποκλειστικῶς καί μόνον ἡ γαλλικὴ ὀνοματολογία, χρησιμοποιεῖται διαφορετικὴ μέθοδος ὑπολογισμοῦ τῶν τιμῶν των.

2. Ὑπολογισμός τιμῶν πράξεων μὴ συμπεριλαμβανομένων εἰς τὴν ἀξιολόγησιν τοῦ
Β.Δ/τος τοῦ 1958

Ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, ἡ γαλλικὴ ὀνοματολογία περιλαμβάνει πληθώραν πράξεων αἱ ὅποῖαι δέν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐλληνικὴν ἀξιολόγησιν τοῦ 1958. Ἡ μετατροπὴ τῶν τιμῶν τῶν πράξεων τούτων εἰς δραχμάς θά ἦτο δυνατόν νά γίνη δι' ἐπεκτάσεως τῆς προαναφερθείσης μεθόδου, οὕτως ὥστε νά περιλαμβάνη εἰς τὸν ὑπολογισμόν τῶν μέσων τιμῶν καί τῶν δεικτῶν ἀποκλίσεων τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν στοιχεῖα ἐξ ὅλων τῶν πράξεων τῆς γαλλικῆς ὀνοματολογίας ἀνεξαρτήτως ἀντιστοιχίας πρὸς πράξεις τῆς ἐλληνικῆς ὀνοματολογίας. Θά ἔπρεπε ὅμως, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ προκύπτοντες δεῖνται ἀποκλίσεως νά πολλαπλασιασθοῦν ἐπὶ τὸν μέσον ὅρον ἀμοιβῶν, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν πράξεων τῆς ἐλληνικῆς ὀνοματολογίας αἱ ὅποῖαι ἐτιμολογήθησαν βάσει διοικητικῶν πράξεων (εἰς ἐπίπεδα διάφορα τῶν πράξεων τοῦ πίνακος τοῦ 1958). Ἐπίσης δέν θά ἐλαμβάνοντο καθόλου ὑπ' ὄψιν αἱ πράξεις αἱ ὅποῖαι δέν ἔχουν ἀκόμη τιμολογηθῇ ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου αὐτῆς ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἐπίπεδου ἀμοιβῶν, ὡς καί ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους σχετικῶν τιμῶν τῶν πράξεων θά ἦσαν ἀστάθμητα καί ἀμφιβόλου στατιστικῆς ἀξιοπιστίας. Ἀντ' αὐτοῦ δυνάμεθα ἐκ τῶν ἤδη ὑπάρχοντων ἀποτελεσμάτων, νά ὑπολογίσωμεν τὴν προκύπτουσαν τιμὴν τοῦ κωδικοῦ στοιχείου ἐκάστης κατηγορίας πράξεων, τό ὅποῖον πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ ἕναστον ἀριθμητικὸν συντελεστὴν μᾶς δίδει τὴν ἀξίαν ἐκάστης πράξεως εἰς δραχμάς.

Ὁ ὑπολογισμός τῆς τιμῆς τοῦ κωδικοῦ στοιχείου γίνεται ὡς ἑξῆς: Διὰ μίαν οἰανδήποτε πράξιν ἐκ τῶν ἤδη τιμολογηθεισῶν (βλέπε Πίνακας Β.1 ἕως Β.8, Παράρτημα Β), δυνάμεθα νά λύσωμεν τήν ἀπλὴν ἐξίσωσιν:

$$(1) \quad 50K = 300, \text{ ὅπου}$$

50K ἡ γαλλικὴ ἀξιολόγησις καὶ 300 δρχ. ἡ ὑπολογισθεῖσα νέα τιμὴ τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως εἰς δραχμάς, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει ὅτι:

$$(2) \quad K = 6$$

Ἀποδεικνύεται μαθηματικῶς κατωτέρω, ὅτι ἡ προκύπτουσα τιμὴ τοῦ κωδικοῦ στοιχείου, ἐξ οἵασδήποτε ἐκ τῶν ἤδη τιμολογηθεισῶν πράξεων ἐκάστης κατηγορίας εἶναι σταθερά. Αἱ ὑπολογισθεῖσαι τιμαὶ τῶν κωδικῶν στοιχείων διὰ τὰς τέσσαρας κατηγορίας πράξεων εἶναι ὡς ἑξῆς:

Ἀντινολογία	$R = 16,0$
Εργαστηριακαὶ πράξεις	$B = 5,3$
Πράξεις μικρᾶς χειρουργικῆς	$PC = 38,6$
Χειρουργικὴ ἢ πράξεις εἰδικότητων	$K = 13,2$

Διὰ πολλαπλασιασμοῦ τῶν τιμῶν αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀριθμητικούς συντελεστὰς τοὺς ὁποίους ὀρίζει ἡ γαλλικὴ ἀξιολόγησις τῶν μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὸν πίνακα ἀμοιβῶν τοῦ 1958 πράξεων ὑπολογίζονται αἱ τιμαὶ τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως. Σημειωτέον ὅτι διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς ἐξασφαλίζεται ἡ ἐνιαία ἀξιολόγησις ὅλων τῶν πράξεων, ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τοῦ κωδικοῦ στοιχείου ὑπολογίζεται βάσει τῶν τιμῶν τῶν ἀρχικῶς ἀξιολογηθεισῶν πράξεων.

3. Μαθηματικαὶ ἀποδείξεις

α. Νά ἀποδειχθῇ ὅτι: Τό συνολικόν ἐπίπεδον ἀμοιβῶν τό ὅποῖον προκύπτει δι' ἐκάστην κατηγορίαν πράξεων ἰσοῦται πρὸς τό συνολικόν ἐπίπεδον ἀμοιβῶν βάσει τῆς ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως τοῦ 1958.

"Εστω(δι'οίανδήποτε κατηγορίαν πράξεων)

X_i = ή τιμή της πράξεως i , κατά την ελληνικήν αξιολόγησιν τοῦ 1958

Y_i = ὁ ἀριθμητικός συντελεστής της ιδίας πράξεως i κατά τό γαλλικόν πρότυπον

Z_i = ή νέα τιμή, εἰς δραχμές, της γαλλικῆς αξιολογήσεως

n = ὁ ἀριθμός τῶν πράξεων της κατηγορίας

Συνεπῶς:

ΣX_i = τό συνολικόν ἐπίπεδον ἀμοιβῶν της ελληνικῆς αξιολογήσεως

ΣZ_i = τό συνολικόν ἐπίπεδον ἀμοιβῆς τό ὅποῖον προκύπτει ἐκ της μετατροπῆς τοῦ γαλλικοῦ συστήματος τιμῶν.

Πρέπει νά ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$\Sigma X_i = \Sigma Z_i$$

Ἀποδείξεις

ἔχομεν:

$y_i = Y_i / \bar{Y}$, τό ποσοστόν ἀποκλίσεως τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν τοῦ γαλλικοῦ προτύπου

ὅπου,

$\bar{Y} = \Sigma Y_i / n$, ὁ μέσος ὅρος τῶν συντελεστῶν

Ἐκ της χρησιμοποιουμένης μεθόδου ἔχομεν:

$Z_i = \bar{X} y_i$, ὅπου

$\bar{X} = \Sigma X_i / n$, ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀμοιβῶν της ελληνικῆς αξιολογήσεως

"Αρα

$$\begin{aligned}
 \Sigma Z_i &= \bar{X}y_1 + \bar{X}y_2 + \dots + \bar{X}y_n \\
 &= \bar{X} (y_1 + y_2 + \dots + y_n) \\
 &= \frac{\Sigma X_i}{n} \left(\frac{y_1}{\bar{Y}} + \frac{y_2}{\bar{Y}} + \dots + \frac{y_n}{\bar{Y}} \right) \\
 &= \frac{\Sigma X_i}{n} \cdot \frac{1}{\bar{Y}} (y_1 + y_2 + \dots + y_n) \\
 &= \frac{\Sigma X_i}{n} \cdot \frac{n}{\Sigma Y_i} (\Sigma Y_i) = \Sigma X_i, \text{ (ο.ε.δ.)}
 \end{aligned}$$

β. Νά αποδειχθῇ ὅτι: Ἡ τιμὴ τοῦ κωδικοῦ στοιχείου, ἡ ὁποία προκύπτει διὰ τῆς διαιρέσεως τῆς νέας τιμῆς διὰ τοῦ ἀριθμητικοῦ συντελεστοῦ τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως, εἶναι σταθερά δι' ὅλας τὰς πράξεις μιᾶς ὁρισμένης κατηγορίας πράξεων.

"Εστω:

α_λ = τό κωδικόν στοιχείον τῆς κατηγορίας λ

"Εχομεν:

$$\begin{aligned}
 \alpha_\lambda &= \frac{Z_i}{Y_i} = \frac{\bar{X}y_i}{Y_i} \\
 &= \frac{\Sigma X_i/n \cdot Y_i/\bar{Y}}{Y_i} = \\
 &= \frac{\Sigma X_i}{n\bar{Y}} \\
 &= \frac{\Sigma X_i}{\Sigma Y_i} \\
 &= \frac{\Sigma X_i}{\Sigma Y_i}, \text{ τό ὅποῖον εἶναι σταθερόν, (ο.ε.δ.)}
 \end{aligned}$$

4. Αἱ χρησιμοποιηθεῖσαι εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς πράξεις

Ἐχρησιμοποιήθησαν ἐν συνόλῳ:

Ἐννέα πράξεις ἀκτινολογίας

Δέκα ἐργαστηριακαὶ πράξεις

Πέντε πράξεις μικρᾶς χειρουργικῆς

Πεντήκοντα πέντε πράξεις μικρᾶς χειρουργικῆς ἢ εἰδικότητων, ἥτοι:

α. Δεκαπέντε χειρουργικῆς

β. Δέκα οὐρολογίας

γ. Δέκα ὠτορινολαρυγγολογίας

δ. Δέκα γυναικολογίας, καὶ

ε. Δέκα ὀφθαλμολογίας

Ἀκολουθεῖ ἐνδεικτικὸς πῖναξ ὠρισμένων ἐκ τῶν χρησιμοποιηθεισῶν πράξεων εἰς ὁμάδας ἀναλόγως τῆς ἀξιολογήσεώς των κατὰ τὸ γαλλικὸν πρότυπον.

Πίναξ Α.1

Χαρακτηριστικαὶ πράξεις γαλλικῆς καὶ ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως

Πράξεις	Γαλλικὴ ἀξιολόγησις (1)	Ἑλληνικὴ ἀξιολόγησις (2)
1. Τοποθέτησις δωδεκαδακτυλικοῦ σωλήνος μετὰ ἀκτινοσκοπήσεως	K10	200
2. Οἰσοφαγοσκόπησις	K10	150
3. Παραπέντησις τυμπάνου	K10	100
4. Χαλάζιον	K10	150
5. Χειρουργικὴ πολλῶν δακτύλων	K20	800
6. Διάνοιξις ἐν τῷ βάθει φλεγμονῶν	K20	600
7. Ἀμυγδαλεκτομή	K20	400

Πίναξ Α.1 (συνέχεια)

Πράξεις	Γαλλική ἀξιολόγησις	Ἑλληνική ἀξιολόγησις
	(1)	(2)
8. Οἰσοφαγοσκόπησις	K30	250
9. Βρογχοσκόπησις	K30	300
10. Φίμωσις	K30	300
11. Καθετηριασμός τῶν οὐρητῆρων μέ διαχωρισμόν τῶν οὔρων ἐπὶ ἀνδρός ἢ παιδός	K30	250
12. Διακοπή κυήσεως	K30	600
13. Βλεφαρορραφή-ταρσορραφή	K30	400
14. Χειρουργική ἐξαίρεσις βολβικῆς μοίρας δακρυϊκοῦ ἀδένος	K30	200
15. Ἀνακατασκευὴ τοῦ ἔξω κένθου (κανθοπλαστική)	K30	400
16. Ὁρχεοεκτομή	K40	600
17. Ἐκτομή Βαρθολωνίου ἀδένος	K40	600
18. Πλαστικὴ τραχήλου μήτρας	K40	600
19. Ἐκτομή Βαρθολωνίου ἀδένος ἑτεροπλεύρως	K40	600
20. Ἐγχείρησις πτερυγίου	K40	200
21. Ἐντρόπιον	K40	400
22. Σκωληκοειδεκτομή	K50	700
23. Χειρ. θεραπεία μιᾶς κήλης μὴ περιεσφιγμένης	K50	700
24. Ἐπιδιδυμεκτομή	K50	600
25. Τραχειοτομία	K50	500
26. Διάνοιξις ὑποδιαφραγματικοῦ ἀποστήματος	K60	1000
27. Κυστεοτομία	K60	600
28. Λιθοθρίψις	K60	400

Πίναξ Α.1 (συνέχεια)

Πράξεις	Γαλλική αξιολόγησης (1)	Ελληνική αξιολόγησης (2)
29. 'Ανάτρησις τοῦ μετωπιαίου κόλπου	K60	1000
30. Χειρουργική καταγμάτων ἐπιγονατίδος	K80	800
31. Μαστοϊδεκτομή	K80	1000
32. 'Εξωμήτριος κύησις	K80	2000
33. 'Υφαλική ὑστερεκτομή	K80	2000
34. Μερική λαρυγγεκτομή	K100	1000
35. 'Ινομυεκτομή	K100	600
36. Καισαρική τομή	K100	1500
37. Κολπική ὑστερεκτομή	K100	2000
38. 'Αποκόλλησις ἀμφιβληστροειδοῦς	K100	1500
39. 'Ασκορινοστομία - δακρυασκορινοστομία	K100	800
40. 'Υστερεκτομή ὀλική	K100	2000
41. 'Εκτομή τοῦ στομάχου ἄνευ λύσεως τῆς συνεχείας	K100	1800

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΠΙΝΑΚΕΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Εἰς τοὺς πίνακας οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν περιέχονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπολογισμῶν διὰ τὰς τέσσαρας κατηγορίας πράξεων: ἁκτινογραφίαι, ἐργαστηρίου, μικρᾶς χειρουργικῆς καὶ "χειρουργικῆς ἢ εἰδικότητων". Εἰς τὸ ἄνω μέρος τῶν στηλῶν (1) καὶ (2) τῶν πινάκων ἀναγράφονται αἱ μέσαι τιμαὶ τῶν ἀμοιβῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως, μ , καὶ τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως, μ_{α} , βάσει τῶν ὁποίων ἐγένοντο οἱ ὑπολογισμοί. Σημειωτέον ὅτι διὰ τὴν τετάρτην κατηγορίαν "χειρουργικὴ ἢ πράξεις εἰδικότητων", ἡ ὁποία περιλαμβάνει πέντε εἰδικότητας (μέ τὸ αὐτὸ κωδικὸν στοιχεῖον K), χρησιμοποιοῦνται ἐνιαῖαι τιμαὶ μ καὶ μ_{α} , αἱ ὁποῖαι ὑπελογίσθησαν βάσει στοιχείων ἐξ ὅλων τῶν πράξεων τῆς κατηγορίας.

Πίναξ Β.1

Πράξεις 'ακτινογραφίας - κωδικόν στοιχείον: Β

Πράξεις	Ελληνική ἀξιολόγησις $\mu = 128$ δρχ. μ_a	Γαλλική ἀξιολόγησις $\mu_a = 8$	Δεΐται ἀποκρίσεως	Νέαι τιμαί γαλλι- κής ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	Διαφορά (εἰς δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. Χείρ, ἡ πήχεοκαρπινὴ ἢ πῆχως ἢ ἀγκῶνος ἢ βρα- χιόνων - 2 προβολαί	100	R6	75	96	-4
2. Γόνυ: μία προβολή	80	R6	75	96	+16
3. Κρανίον καὶ κόλπος προσώπου μῆς θέσεως	90	R8	100	128	+38
4. Χολοκυστογραφία	250	R12	150	193	-57
5. 'Ακτινοσκοπικὴ ἐξέτασις τῆς κινήσεως καὶ τῆς πυλω- ρικῆς διαβάσεως μετὰ λήψεως ενὸς ὀλικοῦ κλισέ	180	R15	187	241	+61
6. 'Ακτινοσκοπήσεις θώρακος	70	R2	25	32	-38
7. 'Επίσκεψις εἰς ἱατρεῖον, ἀκτινο- σκόπησις καὶ τηλεακτινογραφία καρδίας	150	R11	137	176	+26
8. Σπονδυλικὴ στήλη ἀνθενική: μία προβολή	90	R6	75	96	+6
9. 'Επίσκεψις εἰς ἱατρεῖον ἀκτινο- σκόπησις καὶ ὀρθοδιαγραφικὴν δι' ἀγγραμμά καρδίας καὶ ἀορτῆς	150	R6	75	96	+54

Πίναξ Β.2

Εργαστηριακά εξετάσεις - κωδικόν στοιχείον: Β

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησις $\mu = 114$ δρχ. $\mu_a = 21,5$	Γαλλική αξιολόγησις $\mu = 21,5$	Δείκται αποκλίσεως	Νέαι τιμαί γαλ- λικής αξιολογή- σεως (εις δρχ.)	Διαφορά (εις δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. Γενική αίματος (αίματοκρίτης, ποσόν αιμοσφαιρίνης, αριθμός καί τύπος λευκών αιμοσφαιρίων)	100	B20	93	106	+6
2. Έρυθρά (αριθμός καί ποσόν αιμοσφαιρίνης)	60	B10	46	53	-7
3. Ταχύτης καθιζήσεως έρυθρων	60	B8	37	42	-18
4. Λευκά, αριθμός καί τύπος αύτων	60	B15	69	79	+19
5. Χρόνος ροής καί πήξεως (LEE-WHITE) συστατότης θρόμβου	100	B15	69	79	-21
6. Έμβρυϊκή ή άθεκτική αιμοσφαιρίνη (δοκιμή SINGER)	100	B50	232	265	+165
7. Έμμεσος COOMBS	200	B15	69	79	-121
8. Δοκιμή ευαισθησίας μικροβιολογικής φυματιώσεως (πλήρης σειρά)	300	B60	279	318	+18
9. Ούρων γενική ('Αντίδρασις, είδικόν βάρος, κ.λπ.)	60	B12	55	63	+3
10. Αιμοσφαιρίνη (φασματοσκοπικώς)	100	B10	46	53	-47

Πίναξ Β.3

Πράξεις μικρῆς χειρουργικῆς - κωδικὸν στοιχείου PC

Πράξεις	Ἑλληνικὴ ἀξιολόγησις $\mu = 48,3$ δρχ.	Γαλλικὴ ἀξιολόγησις $\mu_{\alpha} = 1,25$	Δεῖνται ἀποκλί- σεις	Νέαι τιμαὶ γαλλικῆς ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	Διαφορὰ (εἰς δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. Ὑποδόριος ἢ ἐνδομυϊκὴ ἐνέσις	24	0,75 PC	60	29	+5
2. Ἐνδοφλέβιος ἐνέσις	24	1,0 PC	80	38	+14
3. Ἐμβολιασμός ἐν ἰατρείῳ	36	1,0 PC	80	38	+2
4. Ἐνέσις ὁροῦ	60	1,5 PC	120	58	-2
5. Πλῦσις ὡτός ἀπλῇ	96	2,0 PC	160	77	-19

Πίναξ Β.4

Πράξεις χειρουργικής - κωδικόν στοιχείον: Κ

Πράξεις	Ελληνική ἀξιολόγησις μ = 762 δρχ. μ _α = 58	Γαλλική ἀξιολόγησις μ = 58	Δείκται ἀποκλίσεως	Νέαι τιμαί γαλ- λίκης ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	Διαφορά (εἰς δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. Χειρουργική πολλῶν δακτύλων	800	K20	34	259	-541
2. Χειρουργική καταγμάτων ἐπιγονατίδος	800	K80	138	1.053	+253
3. Ἀφαιρέσεις ἐγκεφαλικοῦ ὄγκου	2.300	K200	346	2.640	+340
4. Πνευμονεκτομή	2.200	K150	260	1.984	-216
5. Σκωληκοειδεκτομή	700	K50	87	664	-36
6. Χειρ. θεραπεία μιᾶς κήλης μὴ περιεσφιγμένης	700	K50	87	664	-36
7. Τοποθέτησις ὠδοκατακτυλικοῦ σωλήνος μετὰ ἀκτινοσκοπήσεως	200	K10	17	130	-70
8. Τενοντοτομή	800	K15	26	198	+602
9. Οἰσοφagoσκόπησις	250	K30	52	397	+147
10. Βρογχοσκόπησις	300	K30	52	397	+97
11. Διάνοιξις ἐν τῇ βάρει φλεγμονῶν	600	K20	34	259	-341
12. Ἀρθροπλαστική γόνατος	1.000	K120	208	1.587	+587
13. Διάνοιξις ὑποδιαφραγματικοῦ ἀποστή- ματος	1.000	K60	104	793	-207
14. Χειρουργική θεραπεία τοῦ ἐνδοθωρα- κικοῦ οἰσφαγικοῦ ἐγκολώματος	2.200	K150	260	1.974	-216
15. Ἐκτομή τοῦ στομάχου ἄνευ λύσεως τῆς συνεχείας	1.800	K100	173	1.320	-480

Πίναξ Β.5

Πράξεις ούρολογίας - κωδικόν στοιχείον: Κ

Πράξεις	(1) Ελληνική ἀξιολόγησις $\mu = 762$ δρχ. $\mu_a = 58$	(2) Γαλλική ἀξιολόγησις $\mu_a = 58$	(3) Δεῖνται ἀποκλί- σεως	(4) Νέαι τιμαὶ γαλλι- κῆς ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	(5) Διαφορὰ (εἰς δρχ.)
1. Ἐπιδιδουρευτομή	600	K50	87	664	+64
2. Ὁρχεοεικτομή	600	K40	69	526	-74
3. Διατολή τῆς οὐρήθρας	50	K5	9	69	+19
4. Κυστεοτομία	600	K60	104	793	+193
5. Αἰδοθυμία	400	K60	104	793	+193
6. Ἐπισπασία	800	K100	173	1.320	+520
7. Φέμσις	300	K30	52	397	+97
8. Προσέλις οὐρηθροσπασίσεως	100	K5	9	69	-31
9. Κυστεοσπασίσεις ἐπὶ γυναικός	150	K10	17	130	-20
10. Καθετηριεῖς τῶν οὐρητήρων με διαχωρισμὸν τῶν οὐρῶν ἐπὶ ἀνδρὸς ἢ παιδὸς	250	K30	52	397	+147

Πίναξ Β.6

Πράξεις ώπορινολαρυγγολογίας - κωδικών στοιχείων: Κ

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησις $\mu = 762$ δρχ.	Γαλλική αξιολόγησις $\mu_a = 58$	Δεΐκται αποκλί- σεως	Νέαι τιμαί γαλλι- κής αξιολογήσεως (είς δρχ.)	Διαφορά (είς δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. 'Αμυγδαλεκτομή	400	K20	34	259	-141
2. 'Ανάτρησις τοῦ μετωπιαίου κόλπου	1.000	K60	104	793	-207
3. Μερική λαρυγγεκτομή	1.000	K100	173	1.320	+320
4. 'Ολική λαρυγγεκτομή	1.500	K180	312	2.380	+880
5. Πολύπους ώτός	150	K10	17	130	-20
6. Μαστοΐδεκτομή	1.000	K80	138	1.053	+53
7. Τραχειοτομία	400	K50	87	664	+264
8. Λαρυγγοσκόπησις	150	K15	26	198	+48
9. Παρακέντησις τυμπάνου	100	K10	17	130	+30
10. Παρακέντησις μετωπιαίου κόλπου	100	K15	26	198	+98

Πίναξ Β.7

Πράξεις γυναικολογίας - κωδικόν στοιχείον: Κ

Πράξεις	(1) Ελληνική ἀξιολόγησις μ = 762 δρχ. μ _α = 58	(2) Γαλλική ἀξιολόγησις μ = 58	(3) Δείκται ἀποκλί- σεως	(4) Νέαι τιμαί γαλλι- κής ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	(5) Διαφορά (εἰς δρχ.)
1. Ὑστερεκτομή ὅλνι	2.000	Κ100	173	1.320	-680
2. Ἐξωμήτριος κύησις	2.000	Κ80	183	1.053	-947
3. Ἐκτομή Βαρθολινίου ἁδένος	600	Κ40	69	526	-74
4. Ἰννομεικτομή	600	Κ100	173	1.320	+720
5. Πλαστική τραχήλου μήτρας	600	Κ40	69	526	-74
6. Κλιεφρική τομή	1.500	Κ100	173	1.320	-180
7. Ὑφਾਲική ὑστερεκτομή	2.000	Κ80	183	1.053	-947
8. Κολπική ὑστερεκτομή	2.000	Κ100	173	1.320	-680
9. Διαισθητική κύησις	600	Κ30	52	397	-207
10. Ἐκτομή Βαρθολινίου ἁδένος ἑτεροπλευρῶς	600	Κ40	69	526	-74

Πίναξ Β.8

Πράξεις οφθαλμολογίας - κωδικόν στοιχείον: Κ

Πράξεις	Ελληνική ἀξιολόγησις $\mu = 762$ δρχ.	Γαλλική ἀξιολόγησις $\mu_a = 58$	Δεῖνται ἀποκλί- σεως	Νέαι τιμαί γαλλι- κῆς ἀξιολογήσεως (εἰς δρχ.)	Διαφορά (εἰς δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1. Ἀποκόλλησις ἀμφιβληστροειδοῦς	1.500	K100	173	1.320	-180
2. Βλεφαρορροϊκή-τερορροϊκή	400	K30	52	397	-3
3. Ἐγχειρήσις πτερυγίου	200	K40	69	526	+326
4. Ἀλλότρια σώματα ἐπιπεφυκότος ἢ κερατοειδοῦς	60	K6	10	76	+16
5. Ἀσκορινοστομία-δακρυασκιορινοστομία	800	K100	173	1.320	+520
6. Καθετηριασμός δακρυϊκῶν ὁδῶν	60	K5	9	69	+9
7. Χειρουργικὴ ἐξάφρσις βολβικῆς μοίρας δακρυϊκοῦ ὕδατος	200	K30	52	397	+197
8. Χαλάζιον	150	K10	17	130	-20
9. Ἀνακατασκευὴ τοῦ ἔξω κἀνθου (κανθόπλαστική)	400	K30	52	397	-3
10. Ἐντρόχιον	400	K40	69	526	+126

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

ΕΝΔΕΛΛΑΤΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ὡς ἐνεφέρθη εἰς τό κυρίως μέρος τῆς ἐργασίας ἡ χρησιμοποιηθεῖσα μέθοδος ὑπολογισμοῦ τῶν τιμῶν τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως (Παράρτημα Α) προκαλεῖ σημαντικᾶς ἀνακατατάξεις εἰς τὰ συνολικά ἐπίπεδα ἀμοιβῶν τῶν διαφόρων εἰδικοτήτων τῆς κατηγορίας "χειρουργική ἢ πράξεις εἰδικοτήτων". Εἰς τήν περίπτωσιν ὅμως κατὰ τήν ὁποίαν, δι' οἷονδήποτε λόγον, τοιαῦται σημαντικαί ἀνακατατάξεις θεωροῦνται ἀνεπιθύμητοι, εἶναι δυνατόν νά ὑπολογισθοῦν αἱ τιμαί τῶν πράξεων τοῦ γαλλικοῦ προτύπου κατὰ τρόπον ὁ ὅποτος διατηρεῖ μέν τὰς σχετικᾶς ἀξίας τῶν πράξεων τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως ἐντός ἐκάστης εἰδικότητος ἀλλά διατηρεῖ καί τὰ συνολικά ἐπίπεδα ἀμοιβῶν, κατὰ εἰδικότητα εἰς τὰ ἐπίπεδα ἀμοιβῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως τοῦ 1958. Εἰς τήν περίπτωσιν αὐτήν φυσικά καταστρέφεται ἡ σχέσις μεταξύ τῶν εἰδικοτήτων, ἡ ὁποία προβλέπεται ὑπό τῆς γαλλικῆς ἀξιολογήσεως.

Εἰς τοὺς ἐπικολούθους Πίνακας Γ.1 ἕως Γ.5 παρατίθενται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐναλλακτικῶν αὐτῶν ὑπολογισμῶν δι' ἐκάστην εἰδικότητα. Ἡ χρησιμοποιουμένη μέθοδος παραμένει βασικῶς ἡ ἰδίᾳ, πλὴν ὅμως διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν τιμῶν τῶν πράξεων χρησιμοποιοῦνται αἱ μέσαι τιμαί τῶν ἀριθμητικῶν συντελεστῶν καί τῶν ἀμοιβῶν (τῆς ἐλληνικῆς ἀξιολογήσεως) δι' ἐκάστην εἰδικότητα, καί ὅχι οἱ γενικοί μέσοι ὅροι ὡς κατὰ τοὺς προηγουμένους ὑπολογισμούς. Οὕτω αἱ σχετικαί τιμαί τῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι προκύπτουν διατηροῦν μέν τὰς ἀναλογικᾶς σχέσεις τὰς ὁποίας προβλέπει τό γαλλικόν πρότυπον, διαφέρουν ὅμως τῶν τιμῶν τῶν Πινάκων Β.4 ἕως Β.8 λόγῳ τῆς μή διατηρήσεως τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν εἰδικοτήτων ὡς αὗται καθορίζονται ὑπό τοῦ γαλλικοῦ προτύπου. Αἱ τιμαί τῶν χρησιμοποιηθέντων μέσων ὄρων μ καί μ_{α} ἀναγράφονται εἰς τό ἄνω μέρος τῶν στηλῶν (1) καί (2).

Πίναξ Γ.1

Πράξεις χειρουργικής - έναλλακτική αξιολόγησης

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησης $\mu = 1.044 \text{ δρχ.} \cdot \mu_a$	Γαλλική αξιολόγησης $\mu = 74$	Δείκται αποκλί- σεως	Νέαι τιμαί γαλλικής αξιολόγησης (είς δρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)
1. Χειρουργική πολυών διατύλων	800	K20	27	282
2. Χειρουργική μεταγμάτων επιγονατίδος	800	K80	110	1.148
3. 'Αρρίσεις έμφυτου ούρου	2.300	K200	276	2.880
4. Πνευμονεκτομή	2.200	K150	207	2.160
5. Ζωοληθειδεκτομή	700	K50	69	720
6. Χειρ. φρενικής μίσης κήλης μή περιεσφιγμένης	700	K50	69	720
7. Τοποθέτηση δωδεκαδακτυλικού αλτήρος μετά άκτινοσκοπήσεως	200	K10	14	146
8. Τενοντοτομή	800	K15	21	219
9. Οίσοφαγοεισότης	250	K30	41	427
10. Βρογχοσκόπησις	300	K30	41	427
11. Διάνοξις έν τῇ βάσει φλεγμονών	600	K20	27	282
12. 'Αρθροπλαστική γόνατος	1.000	K120	166	1.732
13. Διάνοξις υποδιαφραγματικού έποστήματος	1.000	K60	83	866
14. Χειρουργική θεραπεία τοῦ ένδοθωρακικοῦ οίσοφαγικοῦ έγκολώματος	2.200	K150	207	2.160
15. Έκτομή τοῦ στομάχου έννευ λύσεως τῆς συνεχείας	1.800	K100	138	1.440

Πίναξ Γ.2

Πράξεις ούρολογίας - Έναλλακτική αξιολόγησης

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησης $\mu = 385$ όρχ.	Γαλλική αξιολόγησης $\mu_a = 39$	Δείνται αποκλίσεις	Νέα τιμή γαλλικής αξιολόγησης (είς όρχ.)
	(1)	(2)	(3)	(4)
1. 'Επιξιδυμεκτομή	600	K50	128	493
2. 'Ορχεοεκτομή	600	K40	102	392
3. Διαστολή της ούρησης	50	K5	13	50
4. Κυστεοτομία	600	K60	154	593
5. Λιθοθρυψία	400	K60	154	593
6. 'Επισπαδίας	800	K100	256	985
7. Φίμωσις	300	K30	77	296
8. Πρόσθια ούρηθροσκόπησης	100	K5	13	50
9. Κυστεοσκόπησης επί γυναικός	150	K10	25	96
10. Καθετηριασμός των ούρητηρων με διαχωρισμόν των ούρων επί άνδρός ή παιδός	250	K30	77	296

Πίναξ Γ.3

Πράξεις ώτορινολαρυγγολογίας - έναλλακτική αξιολόγησης

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησης $\mu = 578$ δρχ.	Γαλλική αξιολόγησης $\mu_a = 60$	Δείκται αποκλίσεως	Νέαι τιμαί γαλλικής αξιολόγησης (είς δρχ.) (4)
	(1)	(2)	(3)	(4)
1. Αμυγδαλεκτομή	400	K20	33	191
2. Ανάτρησης του μεταπιαίου κόλπου	1.000	K60	100	580
3. Μερική λαρυγγεκτομή	1.000	K100	166	963
4. Ολική λαρυγγεκτομή	1.500	K180	300	1.740
5. Πολύπους ώτός	1.150	K10	16	93
6. Εκτοπίδοντομή	1.000	K80	133	771
7. Τραχειεκτομή	400	K50	83	481
8. Λαρυγγοσκόπησης	150	K15	25	145
9. Παρακέντησης τυμπάνου	100	K10	16	93
10. Παρακέντησης μεταπιαίου κόλπου	100	K15	25	145

Πίναξ Γ.4

Πράξεις γυναικολογίας - έναλλακτική αξιολόγησης

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησης $\mu = 1.249$ δρχ. (1)	Γαλλική αξιολόγησης $\mu_a = 140$ (2)	Δείνται ἀποκλίσεις (3)	Νέαι τιμαί γαλλικής αξιολόγησης (εις δρχ.) (4)
1. Ύστερεκτομή όλική	2.000	K100	141	1.762
2. Ήξωμήτριος κύησης	2.000	K30	112	1.400
3. Ήκτομή Βαρθολωνίου αδένος	600	K40	56	700
4. Ήνομνεκτομή	600	K100	141	1.762
5. Πλαστική τραχήλου μήτρας	600	K40	56	700
6. Καισαρική τομή	1.500	K100	141	1.762
7. Ήφαιική ύστερεκτομή	2.000	K80	112	1.400
8. Κολπική ύστερεκτομή	2.000	K100	141	1.762
9. Διακική κύησης	600	K30	42	525
10. Ήκτομή Βαρθολωνίου αδένος έτεροπλεύρως	600	K40	56	700

Πίναξ Γ.5

Πράξεις όφθαλμολογίας - έναλλακτική αξιολόγησης

Πράξεις	Ελληνική αξιολόγησης $\mu = 417$ δρχ. (1)	Γαλλική αξιολόγησης $\mu_a = 39$ (2)	Δείκται αποκλίσεως (3)	Νέαι τιμαί γαλλικής αξιολόγησης (είς δρχ.) (4)
1. 'Αποκόλλησης έμφυτης τροειδούς	1.500	K100	256	1.067
2. Διεφαρορροική-επασσραφή	400	K30	76	317
3. 'Εγχειρήσεις περιγίου	200	K40	102	425
4. 'Αλλότοια έμματα έπιπεφυκός ή κερατοειδούς	60	K6	15	62
5. 'Ανοορρινοστομίο-όσφυροσχορινοστομία	800	K100	256	1.067
6. Καθετηριασμός δακρυϊκών όδών	60	K5	13	54
7. Χειρουργική έμβάσεις βολβικής μοίρας δακρυϊκού άδένος	200	K30	76	317
8. Χαλάζιον	150	K10	26	108
9. 'Ανι κατασπινεί τοϋ έξω κένθου (κανθοπλαστική)	400	K30	76	317
10. 'Εντρότιον	400	K40	102	425

Εναλλακτικός υπολογισμός τιμών πράξεων μὴ συμπεριλαμβανομένων
εἰς τὴν ἐξιολόγησιν τοῦ Β.Δ/τος 1958

Ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν μέθοδον εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεγέσθημεν ἄνωτέρω (βλέπε Παράρτημα Α.2) ἐπιβάλλεται ὁ υπολογισμός πέντε διαφορετικῶν τιμῶν κωδικῶν στοιχείων, μιᾶς δι' ἑκάστην εἰδικότητα τῆς κατηγορίας "χειρουργικὴ ἢ πράξεις εἰδικότητων". Αἱ τιμαὶ αὗται ὑπολογίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Χειρουργικὴ	$K_1 = 14,4$
Οὐρολογία	$K_2 = 9,9$
ὠτορινολαρυγγολογία	$K_3 = 9,6$
Γυναικολογία	$K_4 = 17,5$
Ὀφθαλμολογία	$K_5 = 10,6$

Βάσει τῶν τιμῶν αὐτῶν δύνανται νὰ υπολογισθοῦν αἱ νέαι τιμαὶ τῶν πράξεων αἱ ὁποῖαι ὄχι περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἀρχικόν πίνακα ἀμοιβῶν τοῦ 1958.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΣΕΙΡΑΝ

1. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Π. ΛΙΑΝΟΥ καί ANNIBA Σ. ΜΥΛΩΝΑ: "Ἡ Συμβολή τῶν Συντελεστῶν Παραγωγῆς εἰς τόν Ρυθμόν Ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, 1961-1971" (1975).
2. ΡΟΣΕΤΟΥ Ε. ΦΑΚΙΟΛΑ: "Τό Πλεονάζον Ἑργατικόν Δυναμικόν εἰς Χώρας Μέσου Ἐπιπέδου Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως" (ἑλλην. - ἀγγλ. 1975).
3. ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΖΗΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ: "Προσδιοριστικοί Παράγοντες τῆς Γυναικείας Ἀπασχολήσεως. Μέτρα-Κίνητρα πρὸς περαιτέρω Ἐνεργοποίησιν" (1975).
4. ALEX J. KONDONASSIS: "The European Economic Community in the Mediterranean: Developments and Prospects on a Mediterranean Policy" (1976).
5. ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗ: "The Construction Industry in Greece" (1976).
6. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Θ. ΓΑΛΑΝΗ: "Ἐφικτότης καί Συνθῆκαι Χρήσεως τῶν "Ἡπίων" Μορφῶν Ἐνεργείας ἐν Ἑλλάδι" (1976).

